

1. KRALLAR

¹ Kral David yaşlanmış ve yılları ilerlemişti. Üzerine giysilerle örttüler, ama ısınamıyordu.

² Bu nedenle hizmetkârları ona, “Efendim kral için el değmemiş genç bir kız aransın. Kralın önünde dursun, ona baksın ve koynunda yatsın da efendim kral ısınsın.” dediler.

³ Böylece İsrail'in bütün sınırlarında güzel bir genç kız aradılar ve Şunemli Abişag'ı bulup krala getirdiler.

⁴ Genç kız çok güzeldi, krala baktı ve ona hizmet etti; ama kral onu yakından bilmedi.

⁵ Hagit'in oğlu Adoniya, “Ben kral olacağım” diyerek kendini yükseltti. Sonra kendisine arabalar, atlılar ve önünde koşacak elli adam hazırladı.

⁶ Babası, “Neden böyle yaptın?” diyerek hiçbir zaman onu gücendirmemişti. Üstelik çok yakışıklı bir adamdı; ve Avşalom'dan sonra doğmuştu.

⁷ Seruya oğlu Yoav ve kâhin Aviyatar ile görüştü; ve onlar Adoniya'yı izlediler ve ona yardım ettiler.

⁸ Ancak kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimei, Rei ve David'e ait olan yiğitler Adoniya ile birlikte değildi.

⁹ Adoniya, En Rogel'in yanındaki Sohelet taşının yanında koyun, sığır ve besili hayvanlar kesti; ve bütün kardeşlerini, kralın oğullarını ve kralın hizmetkârları olan Yahudalılar'ı çağırdı;

¹⁰ ama Peygamber Natan'ı, Benaya'yı, yiğitleri ve kardeşi Solomon'u çağırmadı.

11 O zaman Natan, Solomon'un annesi Batşeva'ya şöyle dedi: “Haggıt oğlu Adoniya'nın krallık ettiğini ve efendimiz David'in bunu bilmediğini duymadın mı?

12 Şimdi gel, sana öğüt vereyim de hem kendi hayatını hem de oğlun Solomon'un hayatını kurtarabilesin.

13 Kral David'in yanına gir ve ona de ki, 'Efendim kral, hizmetkârına ant içip, “Kesinlikle oğlun Solomon benden sonra kral olacak ve tahtıma oturacak” demedin mi? Öyleyse Adoniya neden krallık ediyor?'

14 İşte, sen orada kralla konuşurken, ben de senin ardından girip sözlerini doğrulayacağım.”

15 Bat Şeva kralın yanına, odasına girdi. Kral çok yaşlıydı ve Şunemli Abişağ krala hizmet ediyordu.

16 Bat Şeva eğildi ve krala saygı gösterdi. Kral, “Ne istiyorsun?” dedi.

17 Kadın ona dedi: “Efendim, Tanrın Yahve aracılığıyla hizmetkârına ant içtin, 'Kesinlikle oğlun Solomon benden sonra kral olacak ve tahtıma oturacak.'

18 Şimdi işte, Adoniya krallık ediyor; ama sen, efendim kral, bunu bilmiyorsun.

19 Birçok sığır, besili sığır ve koyun kesti ve kralın bütün oğullarını, kâhin Aviyatar'ı ve ordu komutanı Yoav'ı çağırdı; ama hizmetkârın Solomon'u çağırmadı.

20 Efendim kralın tahtına kendisinden sonra kimin oturacağını onlara söyleyesin diye, sen, efendim kral, bütün İsrail'in gözleri senin üzerindedir.

21 Yoksa öyle olacak ki, efendim kral atalarıyla uyuduğunda ben ve oğlum Solomon suçlu sayılacağız.”

22 İşte, o daha kralla konuşurken, Peygamber Natan içeri girdi.

23 Krala, “İşte, Peygamber Natan!” dediler.

Kralın önüne gelince, yüzüstü yere kapanarak kralın önünde eğildi.

24 Natan, “Efendim, kral, ‘Benden sonra Adoniya krallık edecek ve tahtıma o oturacak’ dedin mi?” dedi.

25 “Çünkü o bugün aşağı indi ve çok sayıda sığır, besili dana ve koyun kesti ve kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve kâhin Aviyatar’ı çağırdı. İşte, onun önünde yiyip içiyorlar ve, ‘Yaşasın Kral Adoniya!’ diyorlar.

26 Ama beni, bu hizmetkârını, kâhin Sadok’u, Yehoyada oğlu Benaya’yı ve hizmetkârın Solomon’u çağırmadı.

27 Bu şey efendim kral tarafından mı yapıldı? Ve efendim kralın tahtına kendisinden sonra kimin oturacağını hizmetkârlarına göstermedin.”

28 Bunun üzerine Kral David, “Bana Bat Şeva’yı çağır” diye karşılık verdi. Bat Şeva kralın önüne geldi ve kralın önünde durdu.

29 Kral ant içip şöyle dedi: “Canımı her sıkıntıdan kurtaran diri olan Yahve'nin hakkı için,

30 İsrail'in Tanrısı Yahve aracılığıyla sana ant içtiğim gibi, 'Kesinlikle senin oğlun Solomon benden sonra krallık edecek ve benim yerime tahtıma o oturacak.' Bunu bugün kesinlikle yapacağım.”

31 Bunun üzerine Bat Şeva yüzünü yere eğdi ve krala saygı göstererek, “Efendim Kral David son-suza dek yaşasın!” dedi.

32 Kral David, “Bana kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu Benaya'yı çağırın” dedi. Kralın önüne çıktılar.

33 Kral onlara, “Efendinizin hizmetkârlarını yanınıza alın ve oğlum Solomon'u kendi katırına bindirip Gihon'a indirin” dedi.

34 “Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu orada İsrail'in üzerine kral olarak meshetsinler. Boruyu çalın ve, 'Yaşasın Kral Solomon!' deyin.

35 O zaman siz de çıkın, o gelip tahtıma otursun; çünkü benim yerime kral olacak. Onu İsrail ve Yahuda'nın üzerine hükümdar olarak atadım.”

36 Yehoyada oğlu Benaya krala yanıt verip, “Amin, efendim kralın Tanrısı Yahve böyle desin” dedi.

37 “Yahve efendim kralla birlikte olduğu gibi Solomon'la da birlikte olsun ve onun tahtını efendim Kral David'in tahtından daha büyük etsin.”

38 Böylece kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretililer ve Peletliler inip Solomon'u Kral David'in katırına bindirdiler ve Gihon'a getirdiler.

39 Kâhin Sadok Çadır'dan yağ boynuzunu alıp Solomon'u meshetti. Boruyu çaldılar ve bütün halk, “Yaşasın Kral Solomon!” dedi.

40 Bütün halk onun ardından geldi ve halk zurnalar çaldı ve büyük bir sevinçle sevindi, öyle ki, yer onların sesiyle sarsıldı.

⁴¹ Adoniya ve onunla birlikte olan bütün konuklar yemeklerini bitirdikleri sırada bunu duyular. Yoav boru sesini duyunca, “Nedir kentin bu gürültüsü patırtısı?” dedi.

⁴² Daha o konuşurken, işte, kâhin Aviyatar'ın oğlu Yonatan geldi; ve Adoniya, “İçeri gir; çünkü sen saygıdeğer bir adamsın ve iyi haber getiriyorsun” dedi.

⁴³ Yonatan, Adoniya'ya yanıt verdi, “Gerçekten efendimiz Kral David, Solomon'u kral yaptı.

⁴⁴ Kral, kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı, Yehoyada'nın oğlu Benaya'yı, Keretiler'i ve Peletliler'i onunla birlikte gönderdi; ve onu kralın katırına bindirdiler.

⁴⁵ Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu Gihon'da kral olarak meshettiler. Oradan sevinçle çıktılar, öyle ki, kent yeniden çınladı. Duyduğunuz ses budur.

⁴⁶ Solomon da krallığın tahtında oturuyor.

⁴⁷ Kralın hizmetkârları da efendimiz Kral David'i kutsamak için geldiler ve, 'Tanrın Solomon'un adını senin adından daha iyi yapsın ve tahtını senin tahtından daha büyük yapsın' dediler; kral da yatak üzerinde eğildi.

⁴⁸ Kral da şöyle dedi: “İsrael'in Tanrısı Yahve yücelsin! Bugün tahtım üzerine oturan birini verdi, gözlerim de bunu görüyor.”

⁴⁹ Adoniya'nın bütün konukları korktular ve ayağa kalktılar, her biri kendi yoluna gitti.

⁵⁰ Adoniya Solomon yüzünden korktu; kalktı, gitti ve sunağın boynuzlarına sarıldı.

⁵¹ Solomon'a, “İşte, Adoniya Kral Solomon'dan korkuyor; çünkü işte, sunağın boynuzlarına sarıldı

ve ‘Kral Solomon önce bana, hizmetkârını kılıçla öldürmeyeceğine ant içsin’ diyor” denildi.

⁵² Solomon, “Saygıdeğer bir adam olduğunu gösterirse, saçının bir teli yere düşmeyecek; ama içinde kötülük bulunursa, ölecek” dedi.

⁵³ Bunun üzerine Kral Solomon adam gönderdi ve onu sunaktan indirdiler. Gelip Kral Solomon’a eğildi; Solomon da ona, “Evine git” dedi.

2

¹ David’in ölüm günleri yaklaştı. Oğlu Solomon’a şöyle buyurup dedi:

² “Ben de bütün yeryüzünün o yolundan gidiyorum. Bu nedenle sen güçlü ol ve erkek gibi ol;

³ Tanrın Yahve'nin buyruğunu tut. Moşe'nin yasasında yazılı olana göre, O'nun yollarında yürü, kurallarını, buyruklarını, ilkelerini ve tanıklıklarını tut. Böylece yaptığın her şeyde ve yöneldiğin her yerde başarılı olabilesin.

⁴ O zaman Yahve, benim hakkımda söylediği şu sözü yerine getirsin: ‘Çocukların yollarına dikkat ederlerse, bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla önümde doğrulukla yürürlerse, İsrail tahtında senden bir adam eksik olmayacaktır’ dedi.”

⁵ “Ayrıca, Seruya oğlu Yoav’ın bana ne yaptığını, İsrail ordularının iki komutanına, Ner oğlu Avner’e ve Yeter oğlu Amasa’ya ne yaptığını da biliyorsun. Onları öldürdü ve barış içindeyken savaş kanı döktü ve savaş kanını beline doladığı kuşağa ve ayaklarındaki çarıklara sürdü.

⁶ Bu nedenle bilgeliğine göre davran ve onun ak saçlı başının esenlik içinde Şeol'e inmesine izin verme.

⁷ Ama Giladlı Barzillay'ın oğullarına iyilik et ve sofranda yemek yiyenler arasında olsunlar. Çünkü kardeşin Avşalom'dan kaçtığın zaman bana böyle geldiler.”

⁸ “İşte, Bahurimli Benyaminli Gera oğlu Şimei seninle birliktedir. Mahanaim'e gittiğim gün beni ağır bir lanetle lanetledi. Ancak Yarden'de benimle buluşmak için aşağı indi. Ben de ona Yahve aracılığıyla ant içtim: 'Seni kılıçla öldürmeyeceğim' dedim.

⁹ Şimdi onu suçsuz tutma. Çünkü sen bilge bir adamsın. Ona ne yapacağını bileceksin ve onun ak başını kanla Şeol'e indireceksin.”

¹⁰ David atalarıyla uyudu ve David'in kentinde gömüldü.

¹¹ David'in İsrail üzerinde hüküm sürdüğü günler kırk yıldır. Hevron'da yedi yıl, Yerusaleml'de otuz üç yıl hüküm sürdü.

¹² Solomon babası David'in tahtına oturdu ve krallığı sağladı.

¹³ Sonra Hagit oğlu Adoniya, Solomon'un annesi Batşeva'nın yanına geldi. Batşeva, “Esenlikle mi geldin?” dedi.

O, “Esenlikle” dedi.

¹⁴ Ayrıca, “Sana söyleyecek bir şeyim var” dedi.

Batşeva, “Söyle” dedi.

¹⁵ Adoniya, “Krallık benimdi ve biliyorsun benim hüküm sürmem için bütün İsrail bana yönelmişti” dedi. “Ancak krallık tersine döndü ve kardeşimin oldu; çünkü Yahve tarafından onundu.

16 Şimdi senden bir dilekte bulunuyorum. Beni reddetme.”

Batşeva, “Söyle” dedi.

17 Adoniya, “Lütfen Kral Solomon'a söyle (çünkü sana 'hayır' demeyecektir), Şunemli Abişag'ı bana eş olarak versin” dedi.

18 Batşeva, “Tamam, senin için kralla konuşacağım” dedi.

19 Bunun üzerine Batşeva, Adoniya için konuşmak üzere Kral Solomon'un yanına gitti. Kral onu karşılamak için ayağa kalktı ve önünde eğildi, tahtına oturdu ve kralın annesi için bir taht koydurdu; ve annesi onun sağ tarafına oturdu.

20 Sonra Batşeva, “Senden küçük bir ricam var; beni reddetme” dedi.

Kral ona, “İste, annem, çünkü seni reddetmem” dedi.

21 Kadın, “Şunemli Abişag, kardeşin Adoniya'ya eş olarak verilsin” dedi.

22 Kral Solomon annesine, “Şunemli Abişag'dan Adoniya için neden istiyorsun? Krallığı da onun için iste, çünkü o benim ağabeyimdir; hem onun için, hem kâhin Aviyatar için, hem de Seruya oğlu Yoav için.” diye yanıt verdi.

23 O zaman Kral Solomon, Yahve'ye ant içrek şöyle dedi: “Eğer Adoniya kendi hayatına karşı bu sözü söylemediyse Tanrı bana aynısını, daha da fazlasını yapsın.

24 Şimdi, beni sağlamlaştıran, babam David'in tahtına oturtan ve bana söz verdiği gibi bir ev yapan Yahve'nin hakkı için, Adoniya bugün kesinlikle öldürülecektir.”

25 Kral Solomon, Yehoyada oğlu Benaya'yı gönderdi; ve onun üzerine indi ve öldü.

26 Kâhin Aviyatar'a, "Anatot'a, kendi tarlalarına git, çünkü ölümü hak ettin. Ama seni şimdi öldürmeyeceğim, çünkü sen Yahve'nin Sandığı'nı babam David'in önünde taşıydın ve babamın çektiği her sıkıntıda sen de sıkıntı çektin." dedi.

27 Böylece Solomon, Eli'nin eviyle ilgili olarak Yahve'nin Şilo'da söylediği sözü yerine getirmek için, Aviyatar'ı Yahve'nin kâhinliğinden çıkardı.

28 Bu haber Yoav'a ulaştı; çünkü Yoav, Avşalom'un ardından gitmediği halde Adoniya'nın ardından gitti. Yoav, Yahve'nin Çadırı'na kaçtı ve sunağın boynuzlarına tutundu.

29 Kral Solomon'a, "Yoav Yahve'nin Çadırı'na kaçtı; işte, sunağın yanında" diye bildirildi. Bunun üzerine Solomon, Yehoyada oğlu Benaya'yı göndererek, "Git, onun üzerine in" dedi.

30 Benaya Yahve'nin Çadırı'na geldi ve ona, "Kral, 'Çık!' diyor" dedi.

O, "Hayır, ben burada öleceğim" dedi. Benaya krala yine haber getirdi ve "Yoav'ın söylediği bu ve bana verdiği yanıt da bu" dedi.

31 Kral ona, "Söylediği gibi yap, üzerine in ve onu göm. Böylece Yoav'ın nedensiz yere döktüğü kanı benden ve babamın evinden kaldırasın." dedi.

32 "Yahve kanını kendi başı üzerine döndürecek. Çünkü kendisinden daha doğru ve daha iyi iki adamın üzerine inip onları kılıçla öldürdü. Babam David de bunu bilmiyordu: İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avner ve Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasa.

33 Böylece kanları sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun başı üzerine dönecek. Ama David için, soyundan gelenler için, evi için ve tahtı için Yahve'den sonsuza dek esenlik olacak.”

34 O zaman Yehoyada oğlu Benaya gidip üzerine indi ve onu öldürdü. Çölde kendi evine gömüldü.

35 Kral, ordunun başına Yehoyada oğlu Benaya'yı, kral Aviyata'nın yerine de Kâhin Sadok'u koydu.

36 Kral gönderip Şimei'yi çağırdı ve ona, “Yeruşalem'de kendine bir ev yap, orada otur, başka yere gitme” dedi.

37 “Çünkü çıkıp Kidron Vadisi'ni geçtiğin gün, kesinlikle öleceğini bil. Kanın kendi başın üzerinde olacak.”

38 Şimei krala, “Söylediğin iyidir. Efendim kral ne dediyse, hizmetkârın da öyle yapacak.” dedi. Şimei Yeruşalem'de uzun günler yaşadı.

39 Üç yılın sonunda Şimei'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in yanına kaçtı. Şimei'ye, “İşte, kölelerin Gat'ta” diye bildirdiler.

40 Şimei kalktı, eşeğine eyer vurdu ve kölelerini aramak için Gat'a Akiş'in yanına gitti. Şimei de gidip kölelerini Gat'tan getirdi.

41 Solomon'a, Şimei'nin Yeruşalem'den Gat'a gidip geri döndüğü bildirildi.

42 Kral adam gönderip Şimei'yi çağırttı ve ona, “Ben seni Yahve aracılığıyla uyarmadım mı, 'Şunu iyi bil ki, dışarı çıkıp başka bir yerde yürüdüğün gün kesinlikle öleceksin' demedim mi? Sen bana, 'Duyduğum söz iyidir' dedin.

43 Öyleyse neden Yahve'nin andını ve sana verdiğim buyruğu tutmadın?” dedi.

44 Kral ayrıca Şimei'ye, “Babam David'e yaptığın bütün kötülüğü yüreğinde biliyorsun. Bu yüzden Yahve kötülüğünü kendi başın üzerine döndürecektir.” dedi.

45 “Ama Kral Solomon kutsanacak ve David'in tahtı sonsuza dek Yahve'nin önünde sağlam kalacaktır.”

46 Bunun üzerine kral Yehoyada oğlu Benaya'ya buyurdu; o da çıkıp onun üzerine indi, ve o öldü. Krallık Solomon'un elinde sağlamlaştırıldı.

3

1 Solomon, Mısır Kralı Firavun ile bir evlilik bağı kurdu. Firavun'un kızını aldı ve onu David'in kentine getirdi, ta ki kendi evini, Yahve'in evini ve Yeruşalem'in etrafındaki duvarı yapmayı bitirene kadar.

2 Ancak halk yüksek yerlerde kurban kesiyordu, çünkü henüz Yahve adına bir ev yapılmamıştı.

3 Solomon, babası David'in kurallarında yürüyerek Yahve'yi sevdi, ancak yüksek yerlerde kurban ediyor ve buhur yakıyordu.

4 Kral, orada kurban kesmek için Givon'a gitti, çünkü orası büyük yüksek yerdi. Solomon o sunak üzerinde bin yakmalık sunu sundu.

5 Givon'da, Yahve geceleyin Solomon'a bir rüyada görüldü ve Tanrı, “Sana ne vereyim iste” dedi.

6 Solomon, “Hizmetkârın babam David'e büyük sevgi dolu iyiliği gösterdin, çünkü senin önünde gerçekte, doğrulukla ve dürüst bir yürekle yürüdü” dedi. “Ona bu büyük sevgi dolu iyiliği gösterdin

ve bugün olduğu gibi tahtına oturması için ona bir oğul verdin.

⁷ Şimdi, Tanrım Yahve, hizmetkârını babam David yerine kral yaptın. Ben daha küçük bir çocuğum. Nasıl dışarı çıkılır, nasıl içeri girilir bilmem.

⁸ Hizmetkârın, seçtiğin halkın arasındadır, kalabalıkta sayılamayacak kadar büyük bir halktır.

⁹ Bu nedenle, halkına hükmetmek için hizmetkârına anlayışlı bir yürek ver ki, iyiyi kötüyü ayırt edebileyim. Çünkü senin bu büyük halkına kim hükmedebilir?”

¹⁰ Bu istek Yahve'nin hoşuna gitti, çünkü Solomon bu şeyi dilemişti.

¹¹ Tanrı ona şöyle dedi: “Madem ki bu şeyi istedin, ancak kendin için uzun ömür istemedin, kendin için zenginlik istemedin, düşmanlarının yaşamını da istemedin, ancak doğruyu ayırt etmek üzere kendin için anlayış istedin.

¹² İşte, senin sözüne göre yaptım. İşte, sana bilge ve anlayışlı bir yürek verdim. Öyle ki, senden önce senin gibisi olmadı, senden sonra da senin gibisi çıkmayacaktır.

¹³ Sana istemediğin şeyi de verdim: Hem zenginlik hem de saygınlık. Öyle ki, krallar arasında bütün günlerinde senin gibisi olmayacaktır.

¹⁴ Eğer benim yollarımda yürür, kurallarımı ve buyruklarımı baban David gibi tutarsan, senin günlerini uzatacağım.”

¹⁵ Solomon uyandı ve işte, bu bir rüyaydı. Sonra Yeruşalem'e geldi ve Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nın önünde durdu, yakmalık sunular

sundu, esenlik sunuları sundu ve bütün hizmetkârlarına bir ziyafet verdi.

¹⁶ Sonra fahişe olan iki kadın kralın yanına geldi ve önünde durdu.

¹⁷ Kadınlardan biri, “Aman efendim, ben ve bu kadın aynı evde oturuyoruz. Evde onunla birlikte bir çocuk doğurdum.” dedi.

¹⁸ “Ben doğurduktan sonraki üçüncü gün bu kadın da doğurdu. Birlikteydik. Evde bizimle birlikte yabancı yoktu, evde sadece ikimiz vardık.

¹⁹ Bu kadının çocuğu geceleyin öldü, çünkü onun üzerine yattı.

²⁰ Gece yarısı kalktı, hizmetkârın uyurken yanındaki oğlumu aldı, kendi koynuna yatırdı, ölü çocuğunu da benim koynuma yatırdı.

²¹ Sabah çocuğumu emzirmek için kalktığımda, işte ölmüştü. Ama sabah ona baktığımda, doğurduğum kendi oğlum değıldi.”

²² Öbür kadın, “Hayır! Ama yaşayan benim oğlum, ölen senin oğlun.” dedi.

Birincisi, “Hayır! Ama ölen senin oğlun, yaşayan da benim oğlum.” dedi. Kralın önünde böyle tartışıyorlardı.

²³ O zaman kral, “Birisi, ‘Bu yaşayan benim oğlum, ölen senin oğlun’ diyor; öbürü, ‘Hayır! Ama ölen senin oğlun yaşayan benim oğlum’ diyor.

²⁴ Kral, “Bana bir kılıç getirin” dedi. Bunun üzerine kralın önüne bir kılıç getirdiler.

²⁵ Kral, “Yaşayan çocuğu ikiye bölün, yarısını birine, yarısını da öbürüne verin” dedi.

²⁶ Yaşayan çocuğun sahibi olan kadın, oğlunun acısıyla yüreğı yanarak, “Efendim, yaşayan çocuğu ona verin, ama onu kesinlikle öldürmeyin!” dedi.

Öteki ise, “Ne benim ne de senin olacak. Onu bölüştürün.” dedi.

²⁷ Kral, “Yaşayan çocuğu birinci kadına verin, ama onu kesinlikle öldürmeyin. Çünkü annesi odur.” diye yanıt verdi.

²⁸ Bütün İsraililer, kralın verdiği hükmü duydular ve kraldan korktular. Çünkü hükmetmek için Tanrı'nın bilgeliğinin onda bulunduğunu gördüler.

4

¹ Kral Solomon bütün İsrail üzerinde kraldı.

² Onun beyleri şunlardı: Kâhin Sadok oğlu Azarya;

³ Yazıcılar Şişa'nın oğulları Elihoref ve Ahiya; tarihçi Ahilud oğlu Yehoşafat;

⁴ ordu komutanı Yehoyada oğlu Benaya; kâhin Sadok ve Aviyatar;

⁵ Natan oğlu Azarya görevlilerin başındaydı; Natan oğlu Zavud baş vezir ve kralın dostuydu;

⁶ Ahişar ev halkının başındaydı, Avda'nın oğlu Adoniram da angaryacıların başındaydı.

⁷ Solomon'un bütün İsrail'in başında on iki görevlisi vardı. Bunlar krala ve ev halkına yiyecek sağlıyorlardı. Her biri yılda bir aylık yiyecek sağlamak zorundaydı.

⁸ Bunların adları şunlardır: Efraim dağlık bölgesinde Ben Hur;

⁹ Makaz'da, Şaalvim'de, Beyt Şemeş'te ve Elon Beyt Hanan'da Ben Deker;

¹⁰ Arubbot'ta Ben Hesed (Soko ve bütün Hefer toprakları ona aitti);

¹¹ Dor'un bütün tepesinde Ben Abinadav (Solomon'un kızı Tafat onun karısıydı);

12 Taanak ve Megiddo'da ve Yizreel'in altında, Zerathan'ın yanında bulunan bütün Beyt Şean, Beyt Şean'dan Avel Meholah'a, Yokmeam'ın ötesine kadar Ahilud oğlu Baana;

13 Ramot Gilad'da Ben Geber (Gilad'da bulunan Manaşşe oğlu Yair'in kentleri ona aitti; Başan'da olan Argov bölgesi, surları ve tunç sürgüleri olan altmış büyük kent de ona aitti);

14 Mahanaim'de İddo oğlu Ahinadav;

15 Naftali'de Ahimaaz (ayrıca Solomon'un kızı Basemat'ı da eş olarak aldı);

16 Aşer ve Bealot'ta Huşay oğlu Baana;

17 İssakar'da Paruah oğlu Yehoşafat;

18 Benyamin'de Ela oğlu Şimei;

19 Gilad diyarında, Amor Kralı Sihon'un ve Başan Kralı Og'un ülkesinde Uri oğlu Gever; ve ülkede bulunan tek memur oydu.

20 Yahuda ve İsrail, kalabalıkta deniz kıyısındaki kum gibi çoktu; yiyip içiyor ve neşeliydiler.

21 Solomon, İrmak'tan Filistliler ülkesine ve Mısır sınırına kadar bütün krallıklar üzerinde hüküm sürüyordu. Solomon'un bütün günlerinde ona vergi verdiler ve hizmet ettiler.

22 Solomon'un bir günlük yiyeceği otuz kor ince un, altmış ölçek un,

23 on baş semiz sığır, otlaklardan yirmi baş sığır ve geyik, ceylan, karaca ve semiz kümes hayvanlarından başka yüz koyundu.

24 Çünkü İrmak'ın bu tarafında Tifsah'tan Gaza'ya kadar her yerde, İrmak'ın bu tarafında olan bütün kralların üzerinde hüküm sürüyordu; ve çevresinde, her yanında barış vardı.

25 Yahuda ve İsrail halkı, her biri asmasının altında ve incir ağacının altında, Dan'dan Beer Şeva'ya kadar Solomon'un bütün günlerinde güvenlik içinde yaşadı.

26 Solomon'un savaş arabaları için kırk bin ahır atı ve on iki bin atlısı vardı.

27 Bu memurlar Kral Solomon'a ve Kral Solomon'un sofrasına gelen herkese, her biri kendi ayında yiyecek sağlıyordu. Hiçbir şeyi eksik bırakmıyorlardı.

28 Ayrıca, her biri görevine göre memurların buldukları yere, atlar ve hızlı atlar için arpa ve saman getirirlerdi.

29 Tanrı, Solomon'a deniz kıyısındaki kum kadar bol bilgelik, anlayış ve yürek genişliği verdi.

30 Solomon'un bilgeliği, bütün doğuluların bilgeliğinden ve bütün Mısırlılar'ın bilgeliğinden üstündü.

31 Çünkü o, bütün insanlardan daha bilgeydi; Ezrahlı Etan'dan, Mahol'un oğulları Heman'dan, Kalkol'dan ve Darda'dan daha bilgeydi; ünü çevredeki bütün uluslardaydı.

32 Üç bin özdeyiş söyledi, ezgilerinin sayısı bin beşdi.

33 Lübnan'daki sedirden duvarda biten mercanköşküne kadar ağaçlardan söz ederdi; ayrıca hayvanlardan, kuşlardan, sürüngenlerden ve balıklardan söz ederdi.

34 Bütün uluslardan insanlar Solomon'un bilgeliğini duyamaya gelirdi; onun bilgeliğini duymuş olan yeryüzünün bütün kralları adamlar gönderirdi.

5

¹ Sur Kralı Hiram, Solomon'a hizmetkârlarını gönderdi. Çünkü babasının yerine kendisini kral olarak meshettiklerini duymuştu. Hiram da David'i her zaman sevmişti.

² Solomon Hiram'a adam gönderip şöyle dedi:

³ “Babam David'in, Yahve düşmanlarını onun ayaklarının altına koyana dek, çevresinde her taraftaki savaşlar yüzünden Tanrısı Yahve'nin adına bir ev yapamadığını biliyorsun.

⁴ Ama şimdi Tanrım Yahve bana her tarafta rahatlık verdi. Düşman yok, kötü olay da yok.

⁵ İşte, Yahve'nin, babam David'e, 'Senin yerine tahtına oturtacağım oğlun benim adıma bir ev yapacak' dediği gibi, Tanrım Yahve'nin adına bir ev yapmayı amaçlıyorum.

⁶ Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesilmesini buyur. Hizmetkârlarım senin hizmetkârlarınla birlikte olacak. Sana söyleyeceğin her şeye göre hizmetkârların için ücret vereceğim. Çünkü aramızda Saydalılar gibi kereste kesmeyi bilen kimse olmadığını biliyorsun.”

⁷ Hiram, Solomon'un sözlerini duyunca çok sevindi ve şöyle dedi: “Bugün Yahve övülsün! David'e bu büyük halka hükmedecek bilge bir oğul verdi.”

⁸ Hiram, Solomon'a adam gönderip, “Bana gönderdiğin haberi duydum. Sedir kerestesi ve selvi kerestesi konusunda bütün isteğini yapacağım.

⁹ Hizmetkârlarım onları Lübnan'dan denize indirecekler. Onları sallar halinde yapıp deniz yoluyla bana bildireceğin yere götüreceğim. Orada

onları çözdüreceğim ve sen onları alacaksın. Ev halkıma yiyeceğini vererek dileğimi yerine getireceksin.”

¹⁰ Hiram, Solomon'a dileğine göre sedir kerestesi ve selvi kerestesi verdi.

¹¹ Solomon, Hiram'a ev halkının yiyeceği için yirmi bin kor buğday ve yirmi kor saf zeytin yağ verdi. Solomon bunları her yıl Hiram'a veriyordu.

¹² Yahve, Solomon'a söz verdiği gibi bilgelik verdi. Hiram ile Solomon arasında barış vardı ve ikisi birlikte bir antlaşma yaptılar.

¹³ Kral Solomon bütün İsrail'den angaryacılar topladı; ve angaryacılar otuz bin adamdı.

¹⁴ Onları Lübnan'a gönderdi, ayda on bin kişi bölük bölük; bir ay Lübnan'da, iki ay evde kaldılar; ve Adoniram angarya işlerine tabi tutulan adamların başındaydı.

¹⁵ Solomon'un yük taşıyan yetmiş bin ve dağlarda taş kesen seksen bin adamı,

¹⁶ bunların dışında Solomon'un işte çalışan halkı yöneten, işin başında olan üç bin üç yüz baş görevlisi vardı.

¹⁷ Kral buyurdu ve evin temelini yontulmuş taşla atmak için büyük taşlar, değerli taşlar kestiler.

¹⁸ Solomon'un yapıcıları, Hiram'ın yapıcıları ve Geballılar bunları kestiler ve evi yapmak için keresteyi ve taşları hazırladılar.

6

¹ İsrail'in çocukları Mısır diyarından çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Solomon'un İsrail üzerindeki hükmünün dördüncü yılında, ikinci ay olan Ziv ayında, Yahve'nin evini yapmaya başladı.

2 Kral Solomon'un Yahve için yaptığı evin uzunluğu altmış arşın, genişliği yirmi, yüksekliği otuz arşındı.

3 Evin tapınağının önündeki eyvan, evin eni boyunca yirmi arşın uzunluğundaydı. Evin önündeki genişliği on arşındı.

4 Ev için sabit kafesli pencereler yaptı.

5 Evin duvarına bitişik, evin her yanında, hem tapınağın hem de iç odanın duvarlarına bitişik katlar yaptı; ve her yanında yan odalar yaptı.

6 Alt kat beş arşın genişliğinde, orta kat altı arşın genişliğinde, üçüncü kat yedi arşın genişliğindeydi; çünkü evin duvarında, kirişler evin duvarlarına girmesin diye, dış tarafta her yönde çıkıntılar yaptı.

7 Ev, yapılmaktayken, taş ocağında hazırlanmış taştan yapılmıştı; ve yapılmaktayken evde çekiç, balta ya da herhangi bir demir aletin sesi duyulmadı.

8 Orta yan odaların kapısı evin sağ tarafındaydı. Döner merdivenlerle orta kata, ortadan da üçüncüye çıkıyordu.

9 Böylece evi yaptı ve onu bitirdi; ve evi sedir kirişleri ve tahtalarıyla kapladı.

10 Ev boyunca, her biri beş arşın yüksekliğinde katlar yaptı; ve sedir keresteleriyle evin üzerine oturdular.

11 Yahve'nin sözü Solomon'a geldi ve şöyle dedi:

12 “Yapmakta olduğun bu eve gelince, eğer benim kurallarımdayürür, hükümlerimi yerine getirir ve bütün buyruklarımdayürümek için onları tutarsan, o zaman baban David'e söylediğim sözümü seninle sağlamaştıracağım.

13 İsrail'in çocukları arasında oturacağım ve halkım İsrail'i terk etmeyeceğim.”

14 Böylece Solomon evi yaptı ve onu bitirdi.

15 Evin duvarlarını içeriden sedir tahtalarıyla yaptı; evin tabanından tavan duvarlarına kadar, bunları içeriden tahtayla kapladı. Evin tabanını selvi tahtalarıyla kapladı.

16 Evin arka tarafını tabandan tavana kadar sedir tahtalarıyla yirmi arşın yaptı. Bunu içeride, iç oda olarak, En Kutsal Yer olarak yaptı.

17 Tapınağın önündeki oda kırk arşın uzunluğundaydı.

18 Evin içi sedirdi, tomurcuklarla ve açılmış çiçeklerle oyulmuştu. Her yer sedirdi. Taş hiç görünmüyordu.

19 Evin iç tarafının ortasında, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı oraya koymak için bir iç oda hazırladı.

20 İç odanın içi yirmi arşın uzunluğunda, yirmi arşın genişliğinde ve yirmi arşın yüksekliğindeydi. Onu saf altınla kapladı. Sunağı sedirle kapladı.

21 Böylece Solomon içeriden evi saf altınla kapladı. İç oda önüne altın zincirler çaktı ve onu altınla kapladı.

22 Ev bitinceye kadar bütün evi altınla kapladı. Ayrıca iç odaya ait olan bütün sunağı da altınla kapladı.

23 İç odanın içinde zeytin ağacından her biri on arşın yüksekliğinde iki Keruv yaptı.

24 Keruv'un bir kanadının uzunluğu beş arşın, öbür kanadının uzunluğu da beş arşındı. Bir kanadın ucundan öbürünün ucuna kadar on arşındı.

25 Öteki Keruv'un uzunluğu on arşındı. Her iki Keruv da ölçüde ve biçimde birdi.

26 Bir Keruv on arşın yüksekliğindeydi, öbür Keruv da öyleydi.

27 Keruvlar'ı iç evin içine yerleştirdi. Keruvlar'ın kanatları gerilmişti, öyle ki birinin kanadı bir duvara, öbür Keruv'un kanadı öbür duvara değiyordu; kanatları evin ortasında birbirine değiyordu.

28 Keruvlar'ı altınla kapladı.

29 Evin bütün duvarlarını içten ve dıştan oyma Keruvlar, palmiye ağacı ve çiçek motifleriyle oydu.

30 Evin tabanını içten ve dıştan altınla kapladı.

31 İç tapınağın girişi için zeytin ağacından kapılar yaptı. Üst eşik ve kapı söveleri duvarın beşte biriydi.

32 Zeytin ağacından iki kapı yaptı; üzerlerine Keruvlar, palmiye ağacı ve çiçek oymaları oyup altınla kapladı. Altını Keruvlar'ın ve palmiye ağaçlarının üzerine serpti.

33 Tapınağın kapı sövelerinin girişini de duvarın dörtte biri olmak üzere zeytin ağacından,

34 selvi ağacından da iki kapı yaptı. Bir kapının iki kanadı katlanır, öbür kapının iki kanadı katlanırdı.

35 Keruvlar, palmiye ağacı ve çiçek oymaları yaptı; oyma işçiliğine uygun altınla kapladı.

36 İç avluyu üç sıra yontulmuş taşla ve bir sıra sedir kirişiyle yaptı.

37 Yahve'nin evinin temeli dördüncü yılda Ziv ayında atıldı.

38 On birinci yılda, sekizinci ay olan Bul ayında, ev bütün kısımlarıyla ve bütün tanımlamalarına göre bitirildi. Böylece onu yapmak yedi yılını aldı.

7

¹ Solomon kendi evini on üç yıldır yapıyordu ve bütün evini bitirdi.

² Çünkü Lübnan Ormanı Evi'ni yaptı. Uzunluğu yüz arşın, genişliği elli arşın ve yüksekliği otuz arşındı, dört sıra sedir sütun üzerinde, sütunların üzerinde sedir kirişleri vardı.

³ Direklerin üzerindeki kırk beş kirişin üstü sedirle kaplıydı, bir sırada on beş.

⁴ Üç sıra kiriş vardı ve pencere üç sıra pencereye bakıyordu.

⁵ Bütün kapılar ve söveler kirişlerle kare yapıldı; pencere üç sıra pencereye bakıyordu.

⁶ Direkler salonunu yaptı. Uzunluğu elli arşın ve genişliği otuz arşındı, önlerinde bir eyvan, direkler ve önlerinde bir eşik vardı.

⁷ Hüküm vereceği tahtın eyvanını, hüküm eyvanını yaptı ve tabandan tabana sedirle kaplıydı.

⁸ Oturacağı ev, eyvanın içindeki diğer avlu, aynı yapıdaydı. Solomon kendine eş olarak aldığı Firavun'un kızı için de bu eyvana benzer bir ev yaptı.

⁹ Bütün bunlar değerli taşlardandı, ölçüye göre yontulmuş, içten ve dıştan temelden dama kadar testereyle kesilmişti, dıştan büyük avluya kadar da böyleydi.

¹⁰ Temel değerli taşlardan, büyük taşlardan, on arşınlık ve sekiz arşınlık taşlardandı.

¹¹ Üstünde ölçüye göre yontulmuş değerli taşlar ve sedir ağacı vardı.

¹² Çevresindeki büyük avluda, Yahve'nin evinin iç avlusu ve evin eyvanı gibi, üç sıra yontulmuş taş ve bir sıra sedir kirişleri vardı.

13 Kral Solomon gönderip Hiram'ı Sur'dan getirtti.

14 Naftali oymağından dul bir kadının oğluydu ve babası Surlu bir tunç işçisiydi. Ve tunçtan her türlü işi yapmak için bilgelik, anlayış ve beceriyle doluydu. Kral Solomon'a geldi ve onun bütün işlerini yaptı.

15 Çünkü her biri on sekiz arşın yüksekliğinde iki tunç direk yaptı ve her birini on iki arşınlık bir ip çevreliyordu.

16 Direklerin tepelerine koymak için dökme tunçtan iki başlık yaptı. Bir başlığın yüksekliği beş arşın, öbür başlığın yüksekliği beş arşındı.

17 Direklerin tepesindeki başlıklar için örgü işi ağlar ve zincir işi çelenkler vardı: Bir başlık için yedi, öbür başlık için yedi.

18 Böylece direkleri yaptı ve direklerin tepesindeki başlıkları örtmek için bir ağın etrafında iki sıra nar vardı; ve öbür başlık için de böyle yaptı.

19 Eyvandaki direklerin tepesindeki başlıklar zambak işindendi, dört arşın.

20 Ağın yanındaki göbeğin yakınında, iki direğin üstünde de başlıklar vardı. Öbür başlığın çevresinde sıra sıra iki yüz nar vardı.

21 Tapınağın eyvanına direkleri dikti. Sağdaki direği dikti ve onun adını Yakın koydu; soldaki direği dikti ve onun adını Boaz koydu.

22 Direklerin tepelerinde zambak işi vardı. Böylece direklerin işi bitmiş oldu.

23 Dökme denizi kenardan kenara on arşın, yuvarlak biçimde yaptı. Yüksekliği beş arşındı; ve otuz arşınlık bir çizgi onu çevreliyordu.

24 Çevresindeki kenarının altında, onu on arşın çevreleyen tomurcuklar vardı, denizi çevreliyordu. Tomurcuklar iki sıra halindeydi, döküm sırasında dökülmüşlerdi.

25 Üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü doğuya bakan on iki öküz üzerinde duruyordu; deniz yukarıdan üzerlerine yerleştirilmişti ve onların bütün arka kısımları içe dönüktü.

26 Bir karış kalınlığındaydı. Kenarı bir kâse kenarı gibi, bir zambak çiçeği gibi işlenmişti. İki bin bat su alıyordu.

27 On ayaklığı tunçtan yaptı. Bir ayaklığın uzunluğu dört arşın, genişliği dört arşın ve yüksekliği üç arşındı.

28 Ayaklıkların işi şöyleydi: Levhaları vardı; pervazlar arasında levhaları vardı;

29 pervazlar arasındaki levhalarda aslanlar, öküzler ve Keruvlar vardı; pervazların üzerinde yukarıda bir kaide vardı; aslanların ve öküzlerin altında asılı çelenkler işlenmişti.

30 Her ayaklığın dört tunç tekerleği ve tunç dingilleri vardı; ve onun dört ayağının destekleri vardı. Destekler kazanın altına dökülmüştü, her birinin yanlarında çelenkler vardı.

31 Başlığın içinde ve üstünde ağzı bir arşındı. Ağzı bir kaide işi gibi yuvarlaktı, bir buçuk arşındı; ve ağzında da oymalar vardı ve onların levhaları yuvarlak değil, kareydi.

32 Dört tekerlek levhaların altındaydı; ve tekerleklerin dingilleri ayaklıktaydı. Bir tekerleğin yüksekliği bir buçuk arşındı.

33 Tekerleklerin işi bir savaş arabası tekerleğinin

işi gibiydi. Dingilleri, kasnakları, parmaklıkları ve göbekleri hepsi döküm metaldendi.

³⁴ Her ayağının dört köşesinde dört destek vardı. Destekleri ayaklığın kendisindendi.

³⁵ Ayaklığın tepesinde yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak bir şerit vardı; ayaklığın tepesinde destekleri ve levhaları aynıydı.

³⁶ Desteklerinin düz yerleri ve levhaları üzerine, her birinin yerine Keruvlar, aslanlar ve palmye ağaçları oydu; çelenklerle çevrelendi.

³⁷ On ayağı bu şekilde yaptı: Hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi birdi.

³⁸ Tunçtan on kazan yaptı. Bir kazan kırk bat alıyordu. Her kazan dört arşındı. On ayağın her birinde bir kazan vardı.

³⁹ Ayakları, beşini evin sağ tarafına, beşini evin sol tarafına yerleştirdi. Denizi doğuya ve güneye doğru evin sağ tarafına yerleştirdi.

⁴⁰ Hiram kazanları, kürekleri ve leğenleri yaptı. Hiram, Kral Solomon için Yahve'nin evinde yaptığı bütün işi bitirdi:

⁴¹ İki direği; direklerin tepesindeki başlıkların iki yuvarlağını; direklerin tepesindeki başlıkların iki yuvarlağını örten iki ağ işi;

⁴² İki ağ işi için dört yüz narı; direklerin üzerindeki başlıkların iki yuvarlağını örten her ağ işi için iki sıra narı;

⁴³ on ayaklığı; ayaklıklar üzerindeki on kazanı;

⁴⁴ bir denizi; deniz altındaki on iki öküzü;

⁴⁵ kapları; kürekleri ve leğenleri. Hiram'ın Kral Solomon için Yahve'nin evinde yaptığı bütün bu kaplar cilalı tunçtandı.

⁴⁶ Kral bunları Yarden Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki balçık toprakta döktü.

⁴⁷ Solomon çok sayıda kap olduğu için bütün kapları tartmadı. Tuncun ağırlığı belirlenemedi.

⁴⁸ Solomon, Yahve'nin evindeki bütün kapları, altın sunağı ve üzerinde sergi ekmeğinin bulunduğu masayı altından;

⁴⁹ ve iç tapınağın önünde, sağda beş, solda beş olmak üzere kandil ayaklarını saf altından; çiçekleri, kandilleri ve maşaları altından;

⁵⁰ tasları, makasları, leğenleri, kaşıkları ve ateş tablaları saf altından; hem iç evin, En Kutsal Yer'in kapılarının hem de tapınağın, evinin kapılarının menteşelerini altından yaptı.

⁵¹ Böylece Kral Solomon'un Yahve'nin evinde yaptığı bütün iş bitmiş oldu. Solomon, babası David'in adanmış olduğu şeyleri, gümüşü, altını ve kapları getirip Yahve'nin evinin hazinelerine koydu.

8

¹ O zaman Solomon, İsrail'in ihtiyarlarını, oymakların bütün başlarını, İsrail'in çocuklarının ata evleri beylerini, David'in kenti olan Siyon'dan Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı yukarı getirmek üzere Yeruşalem'e, Kral Solomon'un yanına topladı.

² Bütün İsraililer, yedinci ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral Solomon'un yanına toplandılar.

³ İsrail'in bütün ihtiyarları geldiler ve kâhinler sandığı kaldırdılar.

4 Yahve'nin Sandığı'nı, Buluşma Çadırı'nı ve Çadır'da bulunan bütün kutsal takımları yukarı getirdiler. Kâhinler ve Levililer bunları yukarı getirdiler.

5 Kral Solomon ve yanına toplanmış olan bütün İsrail topluluğu, onunla birlikte sandığın önündeydiler, çoklukta sayılamayacak kadar çok koyun ve sığır kurban ediyorlardı.

6 Kâhinler, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı yerine, evin iç odasına, En Kutsal Yere, Keruvlar'ın kanatlarının altına getirdiler.

7 Çünkü Keruvlar kanatlarını sandığın yeri üzerine germişlerdi ve Keruvlar sandığı ve onun sırtıklarını üstten örtüyorlardı.

8 Sırtıklar o kadar uzundu ki, sırtıkların uçları iç odanın önündeki kutsal yerden görülüyordu, ama dışarıdan görünmüyorlardı. Bugüne kadar oradadırlar.

9 İsrail'in çocukları Mısır ülkesinden çıktıkları zaman, Yahve'nin onlarla antlaşma yaptığı Horev'de Moşe'nin koymuş olduğu iki taş levhadan başka sandığın içinde bir şey yoktu.

10 Öyle oldu ki, kâhinler kutsal yerden çıktıkları zaman, bulut Yahve'nin evini doldurdu,

11 öyle ki, kâhinler bulut yüzünden hizmet etmek için ayakta duramadılar; çünkü Yahve'nin görkemi Yahve'nin evini doldurmuştu.

12 Solomon, "Yahve koyu karanlıkta oturduğunu söylemişti" dedi.

13 "Gerçekten sana bir konut evi, sonsuza dek oturacağın bir yer yaptım."

14 Kral yüzünü çevirdi ve İsrail topluluğunun hep-

sini kutsadı. İsrail topluluğunun hepsi ayaktaydı.

15 “İsrail'in Tanrısı Yahve yücelsin” dedi. “O, babam David'e ağızıyla söyledi,

16 'Halkım İsrail'i Mısır'dan çıkardığım günden beri, İsrail'in bütün oymaklarından adım orada olsun diye bir ev yapmak üzere hiçbir kent seçmedim. Ama halkım İsrail üzerinde olsun diye David'i seçtim.' dedi ve bunu eliyle yerine getirdi.”

17 “Babam David'in yüreğinde İsrail'in Tanrısı Yahve adına bir ev yapmak vardı.

18 Ama Yahve babam David'e dedi, 'Madem ki, adım için bir ev yapmak yüreğindeydi, bunu yüreğinde bulundurmakla iyi ettin.

19 Ancak evi sen yapmayacaksın; ama senin bedeninden gelecek oğlun adım için evi yapacaktır.'

20 Yahve söylediği sözü yerine getirdi; çünkü babam David'in yerine ben yükseldim, Yahve'nin vadettiği gibi İsrail tahtına oturdum ve İsrail'in Tanrısı Yahve'nin adına evi yaptım.

21 Orada, Yahve'nin atalarımızı Mısır diyarından çıkardığı zaman onlarla yaptığı antlaşmanın içinde bulunduğu sandık için bir yer hazırladım.”

22 Solomon bütün İsrail topluluğunun önünde Yahve'nin sunağının önünde durdu ve ellerini göğe açtı;

23 ve şöyle dedi, “İsrail'in Tanrısı Yahve, ne yukarıda gökte, ne de aşağıda yeryüzünde senin gibi bir Tanrı yoktur; sen bütün yürekleriyle önünde yürüyen hizmetkârlarınla antlaşmayı ve sevgi dolu iyiliği tutarsın;

24 sen hizmetkârın babam David'e verdiğin sözü tuttun; evet, ağızıyla söyledin ve bugün olduğu gibi

elinle yerine getirdin.

25 Şimdi İsrail'in Tanrısı ey Yahve, hizmetkârın babam David'e, 'İsrail tahtında oturmak için önümde bir adam eksik olmayacak, yeter ki çocukların yollarına dikkat etsinler, senin önümde yürüdüğün gibi önümde yürüsünler' diye verdiğin sözü tut.

26 Şimdi İsrail'in Tanrısı, hizmetkârın babam David'e söylediğin sözün gerçekleşsin.

27 Ama Tanrı gerçekten yeryüzünde oturur mu? İşte, gök ve göklerin gökleri seni alamaz; benim bu yaptığım bu ev nedir ki!

28 Ama ey Tanrım Yahve, hizmetkârının bugün senin önünde ettiği feryadı ve duayı işitmek için hizmetkârının duasını ve yakarışını say;

29 öyle ki, hizmetkârının bu yere doğru edeceği duayı işitmek için gözlerin gece gündüz bu eve, 'Adım orada olacak' dediğin yere açık olsun.

30 Hizmetkârının ve halkın İsrail'in bu yere doğru dua ettiklerinde yakarışını işit. Evet, gökte, meskeninde işit; ve işittiğin zaman başışla.”

31 “Bir adam komşusuna karşı günah işlerse ve yemin etsin diye ona ant yükletilirse ve gelip bu evdeki sunağın önünde yemin ederse,

32 o zaman gökte işit, davran, kötünün yolunu kendi başına getirmek için onu mahkûm et, doğruya doğruluğuna göre vermek için onu haklı çıkarıp hizmetkârlarını yargıla.”

33 “Halkın İsrail, sana karşı günah işledikleri için düşman önünde yere vuruldukları zaman, eğer tekrar sana dönerlerse, adını itiraf edip bu evde sana dua edip yakarırlarsa,

34 o zaman gökten işit, halkın İsrail'in günahını bağışla ve onları atalarına verdiği ülkeye geri getir.”

35 “Gökyüzü kapandığında ve sana karşı günah işledikleri için yağmur yağmadığında, eğer bu yere doğru dua edip adını itiraf ederlerse ve onları sıkıntıya soktuğun zaman günahlarından dönerlerse,

36 o zaman gökte işit, hizmetkârlarının ve halkın İsrail'in günahını bağışla, onlara yürümeleri gereken iyi yolu öğrettiğinde; halkına da miras olarak verdiği ülkeye yağmur gönder.”

37 “Eğer ülkede kıtlık varsa, veba varsa, yanıklık, küf, çekirge ya da tırtıl varsa; eğer düşmanları onları kentlerinin olduğu diyarda kuşatırsa, ne türlü bela, ne türlü hastalık olursa olsun,

38 herhangi bir adam ya da bütün halkın İsrail tarafından edilen her türlü dua ve yakarış olursa, her biri kendi yüreğinin derdini bilip ellerini bu eve doğru açarsa,

39 o zaman gökte, meskeninde işit, bağışla, davran ve yüreğini bildiğin her birine bütün yollarına göre ver (çünkü sen, yalnız sen, bütün insan çocuklarının yüreklerini bilirsin);

40 öyle ki, atalarımıza verdiği ülkede yaşadıkları bütün günlerde senden korksunlar.”

41 “Halkın İsrail'den olmayan yabancı da, senin adın uğruna uzak bir ülkeden çıktığında,

42 (çünkü büyük adını, güçlü elini ve uzanmış kolunu işitecekler), gelip bu eve doğru dua ettiğinde,

43 gökte, meskeninde işit ve yabancının sana yalvardığı her şeye göre yap; ta ki, yeryüzünün bütün

halkları adını bilsin, halkın İsrail gibi senden korksunlar ve yaptığım bu evin senin adınla anıldığını bilsinler.”

⁴⁴ “Eğer halkın, onları gönderdiğin herhangi bir yoldan düşmanlarına karşı savaşa çıkarsa, ve Yahve'ye, seçtiğin kente ve adın için yaptığım eve doğru dua ederlerse,

⁴⁵ o zaman gökte dualarını ve yakarışlarını işit ve davasını savun.

⁴⁶ Eğer sana karşı günah işlerlerse (çünkü günah işlemeyen kimse yoktur), ve sen onlara öfkelenip onları düşmana teslim edersen, onlar da onları düşman diyarına, uzak ya da yakın, esir alıp götürürlerse;

⁴⁷ ama esir alınıp götürüldükleri diyarda tövbe ederlerse, geri dönerlerse ve kendilerini esir alanların diyarında sana yalvarırlarsa, 'Günah işledik, sapıklık ettik, kötülük yaptık' derlerse,

⁴⁸ eğer kendilerini esir alıp götürən düşmanlarının diyarında bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla sana dönerlerse, atalarına verdiği diyarına, seçtiğin kente ve adın için yaptığım eve doğru sana dua ederlerse,

⁴⁹ o zaman dualarını ve yakarışlarını gökte, meskeninde işit ve davalarını savun;

⁵⁰ ve sana karşı günah işleyen halkını ve sana karşı işledikleri bütün suçları bağışla; ve onları esir alıp götürenlerin önünde sen onlara acı ki, onlar da onlara acısınlar

⁵¹ (çünkü onlar senin halkın ve mirasıdır; onları Mısır'dan, demir ocağının içinden çıkardın);

⁵² öyle ki, sana her yalvardıklarında hizmetkârının yakarışını ve halkın İsrail'in

yakarışını duymak için gözlerin açık olsun.

⁵³ Çünkü sen, atalarımızı Mısır'dan çıkardığın zaman hizmetkârın Moşe aracılığıyla söylediğin gibi, onları yeryüzünün bütün halkları arasından mirasın olmak üzere ayırdın, ey Efendimiz Yahve.”

⁵⁴ Öyle oldu ki, Solomon bütün bu duayı ve yakarışı Yahve'ye bitirince, diz çöküp ellerini göğe doğru açmış olduğu Yahve'nin sunağının önünden kalktı.

⁵⁵ Ayağa kalktı ve bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle kutsayarak şöyle dedi:

⁵⁶ “Vadettiği her şeye göre halkı İsrail'e rahatlık vermiş olan Yahve yücelsin. Hizmetkârı Moşe aracılığıyla vaat ettiği bütün iyi vaatlerinden tek bir söz bile boşa çıkmadı.

⁵⁷ Tanrımız Yahve, atalarımızla olduğu gibi bizimle olsun. Bizi terk etmesin ve bırakmasın,

⁵⁸ öyle ki, O'nun bütün yollarında yürümek için, atalarımıza buyurduğu buyruklarını, kurallarını ve ilkelerini tutmak için yüreklerimizi kendisine yöneltsin.

⁵⁹ Bu sözlerim, Yahve'nin önünde yakarırken gece gündüz Tanrımız Yahve'ye yakın olsun ki, hizmetkârının davasını ve halkı İsrail'in davasını her gün gerektiği gibi savunsun;

⁶⁰ öyle ki, yeryüzünün bütün halkları, Yahve'nin kendisinin Tanrı olduğunu bilsinler. Başka kimse yoktur.”

⁶¹ “Bu nedenle bugün olduğu gibi, O'nun kurallarına göre yürümek için ve buyruklarını tutmak için yüreğiniz Tanrımız Yahve'ye karşı tam olsun.”

⁶² Kral ve onunla birlikte bütün İsrail, Yahve'nin önünde kurban sundular.

⁶³ Solomon, Yahve'ye sunduğu esenlik kurbanı olarak yirmi iki bin sığır ve yüz yirmi bin koyun sundu. Böylece kral ve bütün İsrail'in çocukları, Yahve'nin evini adadılar.

⁶⁴ Aynı günde kral, Yahve'nin evinin önündeki avlunun ortasını kutsal kıldı; çünkü orada yakmalık sunuyu, ekmek sunusunu ve esenlik sunularının yağını sundu, çünkü Yahve'nin önündeki tunç sunak yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu ve esenlik sunularının yağını alabilmek için küçük geldi.

⁶⁵ Böylece Solomon, o sırada bütün İsrail de kendisiyle birlikte, Hamat'ın girişinden Mısır vadisine kadar büyük bir topluluk halinde, Tanrımız Yahve'nin önünde yedi gün, yedi gün daha, tam on dört gün bayram etti.

⁶⁶ Sekizinci gün halkı gönderdi. Ve kralı kutsayıp çadırlarına gittiler; çünkü Yahve'nin hizmetkârı David'e ve halkı İsrail'e gösterdiği bütün iyiliklerden ötürü yürekleri sevinçli ve neşeliydi.

9

¹ Solomon, Yahve'nin evinin, kralın evinin ve Solomon'un yapmak istediği bütün arzuladığı şeylerin yapımını bitirince,

² Yahve, Givon'da kendisine görüldüğü gibi, Solomon'a ikinci kez göründü.

³ Yahve ona, “Önümde yaptığın duayı ve yakarışı duydum” dedi, “Adımı sonsuza dek oraya yerleştirmek için yaptığın bu evi kutsal kıldım. Gözlerim ve yüreğim daima orada olacaktır.

⁴ Eğer sen de baban David'in yürüdüğü gibi, yürek bütünlüğü ile ve doğrulukla önümde yürürsen, sana buyurduğum her şeyi yapmak için, kuralarımı ve ilkelerimi tutarsan,

⁵ baban David'e söz verdiğim gibi, İsrail üzerinde krallığının tahtını sonsuza dek sağlamlaştıracam: 'İsrail tahtı üzerinde senden hiç kimse eksik olmayacaktır.'

⁶ Ama sen ya da çocukların beni izlemekten döner, önünüze koyduğum buyruklarımı ve kuralarımı tutmaz, gidip başka ilâhlara kulluk eder ve onlara taparsanız,

⁷ İsrail'i kendilerine verdiğim ülkeden söküp atacağım; adım için kutsal kıldığım bu tapınağı önümden atacağım; İsrail bütün halklar arasında bir özdeyiş ve alay konusu olacak.

⁸ Bu tapınak çok yüksek olmasına karşın, yanından geçen herkes şaşkına dönüp ıslık çalıp diyecekler, 'Yahve bu diyara ve bu eve neden bunu yaptı?'

⁹ onlar da, 'Çünkü atalarını Mısır diyarından çıkaran Tanrıları Yahve'yi terk ettiler, başka ilâhlara sarıldılar, onlara taptilar ve onlara hizmet ettiler. Bu yüzden Yahve bütün bu kötülükleri onların üzerine getirdi' diye yanıt verecekler."

¹⁰ Solomon'un iki evi, Yahve'nin evini ve kral evini yaptığı yirmi yılın sonunda,

¹¹ (Sur kralı Hiram, Solomon'a istediği kadar sedir ve selvi ağacı ve altın sağlamıştı), Kral Solomon Hiram'a Galile diyarında yirmi kent verdi.

¹² Hiram, Solomon'un kendisine verdiği kentleri görmek için Sur'dan çıktı; ama kentler onun hoşuna

gitmedi.

¹³ Kardeşim, bana verdiğin bu kentler nedir? dedi. O, bugüne dek onlara Kabul adını verdi.

¹⁴ Hiram, krala yüz yirmi talant altın gönderdi.

¹⁵ Kral Solomon'un angaryacı almasının nedeni şudur: Yahve'nin evini, kendi evini, Millo'yu, Yerusalemler surlarını, Hazor'u, Megiddo'yu ve Gezer'i yapmak.

¹⁶ Mısır kralı Firavun çıkıp Gezer'i almış, ateşe vermiş, kentte yaşayan Kenanlıları öldürmüş ve onu kızına, Solomon'un karısına düğün hediyesi olarak vermişti.

¹⁷ Solomon, Gezer ülkesinde, aşağı tarafta Beyt Horon'u,

¹⁸ çölde Baalat'ı, Tamar'ı,

¹⁹ Solomon'un bütün ambar kentlerini, savaş arabaları için kentleri, atlılar için kentleri ve Solomon'un Yerusalemler'de, Lübnan'da ve saltanatı altındaki bütün ülkede kendi zevki için yapmayı istediği şeyleri yaptırdı.

²⁰ İsrail'in çocuklarından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan arta kalan bütün halka gelince,

²¹ İsrail'in çocuklarının tümüyle yok edemediği, onların ardından ülkede kalan çocuklarından, Solomon bugüne dek angaryacı hizmetçiler topladı.

²² Ancak Solomon İsrail'in çocuklarından zorla hizmetçi yapmadı; onlar savaşçılar, hizmetkârlar, beyler, komutanlar ve savaş arabalarının ve atlılarının yöneticileriydi.

²³ Bunlar Solomon'un işinin başında olan ve işte

çalışan halkı yöneten beş yüz elli baş görevliydi.

²⁴ Ancak Firavun'un kızı David'in kentinden Solomon'un kendisi için yaptırdığı evine çıktı. Sonra Millo'yu yaptı.

²⁵ Solomon, yılda üç kez Yahve'ye yaptığı sunak üzerinde yakmalık sunular ve esenlik sunuları sunardı, onlarla birlikte Yahve'nin önündeki sunakta buhur yakardı. Böylece evi bitirdi.

²⁶ Kral Solomon, Kızıldeniz kıyısında, Edom ülkesinde, Eloth'un yanında bulunan Esion Gever'de bir gemiler yaptı.

²⁷ Hiram, kendi hizmetkârlarını, denizi bilen denizcileri, Solomon'ın hizmetkârlarıyla birlikte gemilerde gönderdi.

²⁸ Ofir'e geldiler ve oradan dört yüz yirmi talant altın alıp Kral Solomon'a getirdiler.

10

¹ Şeba Kraliçesi, Solomon'un Yahve'nin adıyla ilgili ününü duyunca, onu zor sorularla sınamaya geldi.

² Çok büyük bir kervanla, baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlar taşıyan develerle Yerusaleml'e geldi. Solomon'un yanına vardığında, yüreğindeki her şeyi onunla konuştu.

³ Solomon bütün sorularını yanıtladı. Kralın ona söyleyemediği, kendisinden gizlenmiş hiçbir şey yoktu.

⁴ Şeba Kraliçesi, Solomon'un bütün bilgeliğini, yaptığı evi,

⁵ sofrasındaki yemeği, hizmetkârlarının oturuşunu, görevlilerinin hazır bulunuşunu, onların giysilerini, sakilerini ve Yahve'nin evine

çıkacağı merdiveni görünce, kendisinde artık ruh kalmamıştı.

⁶ Kral'a, "Yaptıkların ve bilgeliğin hakkında kendi ülkemde duyduğum doğru habermiş" dedi.

⁷ Ancak, gelip gözlerimle görene kadar bu sözlere inanmamıştım. İşte, bana yarısı bile anlatılmamış! Bileliğin ve bolluğun duymuş olduğum ününden üstün çıktı.

⁸ Adamların ne mutlu, sürekli önünde duran, bilgeliğini dinleyen bu hizmetkârların ne mutlu.

⁹ Seni İsrail tahtı üzerine koymak için senden hoşnut olan Tanrın Yahve yücesin. Çünkü Yahve İsrail'i sonsuza dek sevdi, bu yüzden seni kral yaptı, adalet ve doğruluk yapasın diye."

¹⁰ Kral'a yüz yirmi talant altın, çok miktarda baharat ve değerli taşlar verdi. Şeba Kraliçesi'nin Kral Solomon'a verdiği baharat kadar bol baharat bir daha asla olmadı.

¹¹ Ofir'den altın getiren Hiram'ın gemileri de Ofir'den çok miktarda almug ağacı ve değerli taşlar getirdi.

¹² Kral almug ağaçlarından Yahve'nin evi ve kralın evi için direkler yaptı, ezgiciler için de çenkler ve telli çalgılar yaptı; bugüne kadar böyle almug ağaçları gelmedi ve görülmedi.

¹³ Kral Solomon, Şeba Kraliçesi'ne, krallık armağanlarından kendisine verdiğinin yanı sıra, bütün isteklerini, ne dilediyse verdi. Böylece Kraliçe dönüp hizmetkârlarıyla birlikte kendi ülkesine gitti.

¹⁴ Solomon'a bir yılda gelen altının ağırlığı,

15 tüccarların, alış veriş yapanların ve karma halkın bütün krallarının ve ülke valilerinin getirdiklerinin yanı sıra, altı yüz altmış altı talant altındı.

16 Kral Solomon, dövme altından iki yüz kalkan yaptırdı; bir kalkan için altı yüz şekel altın gitti.

17 Dövme altından üç yüz kalkan yaptırdı; bir kalkan için üç mina altın gitti; kral bunları Lübnan Ormanı Evi'ne koydu.

18 Kral fildişinden büyük bir taht da yaptırdı ve onu en iyi altınla kaplattı.

19 Tahtın altı basamağı vardı ve tahtın tepesi arkada yuvarlaktı; oturulacak yerin iki yanında kollar ve kolların yanında duran iki aslan vardı.

20 Altı basamağın bir yanında ve öbür yanında on iki aslan duruyordu. Hiçbir krallıkta buna benzer bir şey yapılmamıştı.

21 Kral Solomon'un bütün içecek kapları altındandı ve Lübnan Ormanı Evi'nin bütün kapları saf altındandı. Hiçbiri gümüşten değildi, çünkü Solomon'un günlerinde gümüş az değerli sayılırdı.

22 Çünkü kralın denizde Hiram'ın gemileriyle birlikte Tarşış gemileri vardı. Tarşış gemileri üç yılda bir altın, gümüş, fildişi, maymunlar ve tavus kuşları getirirdi.

23 Böylece Kral Solomon zenginlikte ve bilgelikte yeryüzünün bütün krallarını geçti.

24 Bütün dünya, Tanrı'nın onun yüreğine koymuş olduğu bilgeliği duymak için Solomon'un yüzünü arardı.

25 Her yıl herkes takdir olarak, gümüş kaplar, altın kaplar, giysiler, zırhlar, baharatlar, atlar ve katırlar getirirlerdi.

²⁶ Solomon savaş arabaları ve atlılar topladı. Bin dört yüz savaş arabası ve on iki bin atlısı vardı. Bunları savaş arabası kentlerinde ve Yeruşalem'de kralın yanında tutuyordu.

²⁷ Kral, Yeruşalem'de gümüşü taş kadar sıradan, sedirleri de ovadaki çınar ağaçları kadar sıradan yaptı.

²⁸ Solomon'un atları Mısır'dan getirildi. Kralın tüccarları onları sürüler halinde bir bedelle alırlardı.

²⁹ Mısır'dan altı yüz şekel gümüşe bir savaş arabası, yüz elli şekel gümüşe bir at getirildi. Böylece bunları Hititlerin ve Suriye krallarının hepsine, dışa satılırdı.

11

¹ Kral Solomon Firavun'un kızıyla birlikte birçok yabancı kadını sevdi: Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli kadınlar.

² Yahve'nin İsrail'in çocuklarına, “Siz onların arasına girmeyeceksiniz, onlar da sizin aranıza girmeyecekler, çünkü yüreğinizi kesinlikle kendi ilahlarına saptıracaklar” dediği uluslardandı. Solomon bunlara sevgiyle bağlandı.

³ Yedi yüz karısı, kral kızları ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onun yüreğini saptırdılar.

⁴ Solomon yaşlanınca, karıları onun yüreğini başka ilahlârın ardınca saptırdılar. Ve yüreği, babası David'in yüreği gibi, Tanrısı Yahve'ye karşı bütün değildi.

⁵ Çünkü Solomon Saydalıların tanrıçası Aştoret'in ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Milkom'un ardından gitti.

⁶ Solomon Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve babası David gibi Yahve'nin ardınca tamamen gitmedi.

⁷ Sonra Solomon, Yerusalemlin önündeki dağda, Moav'ın iğrençliği Kemoş için ve Ammon'un çocuklarının iğrençliği Molek için yüksek bir yer yaptı.

⁸ Bunu, buhur yakan ve ilâhlarına kurban sunan bütün yabancı karıları için yaptı.

⁹ Yahve, Solomon'a öfkeleni, çünkü kendisine iki kez görünmüş olan

¹⁰ ve başka ilâhların ardınca gitme, diye bunun için ona buyurmuş olan İsrail'in Tanrısı Yahve'den yüreği saptı; ve Yahve'nin buyurduğu şeyi tutmadı.

¹¹ Bu yüzden Yahve Solomon'a, "Madem ki bu senin tarafından yapıldı, sana buyurduğum antlaşmamı ve kurallarımı tutmadın, kesinlikle krallığı senden koparacağım ve onu senin hizmetkârına vereceğim" dedi.

¹² Ancak bunu senin günlerinde, baban David'in hatırı için yapmayacağım; ama onu oğlunun elinden koparıp alacağım.

¹³ Ancak bütün krallığı koparmayacağım; ama hizmetkârım David ve seçtiğim Yerusaleml uğruna oğluna bir oymak vereceğim."

¹⁴ Yahve, Solomon'a bir düşman çıkardı: Edomlu Hadad. O, Edom'da kral soyundandı.

¹⁵ Çünkü David Edom'da iken, ordu komutanı Yoav öldürülenleri gömmeye çıktığı ve Edom'daki bütün erkekleri vurduğu zaman

¹⁶ (çünkü Yoav ve bütün İsraililer, Edom'daki bütün erkekleri yok edene kadar altı ay orada

kaldılar.)

17 Hadad, babasının hizmetkârlarından bazı Edomlularla birlikte Mısır'a gitmek için kaçtı. O sırada Hadad daha küçük bir çocuktur.

18 Midyan'dan kalkıp Paran'a geldiler. Kendileriyle birlikte Paran'dan adamlar alıp Mısır'a, Mısır Kralı Firavun'a geldiler. Firavun ona bir ev verdi, yiyecek verdi ve toprak verdi.

19 Hadad Firavun'un gözünde büyük bir lütuf buldu; öyle ki, ona kendi karısının kız kardeşini, kraliçe Tahpenes'in kız kardeşini eş olarak verdi.

20 Tahpenes'in kız kardeşi ona oğlu Genubat'ı doğurdu; Tahpenes onu Firavun'un evinde süttten kesti. Genubat, Firavun'un evinde, Firavun'un oğulları arasındaydı.

21 Hadad Mısır'da David'in atalarıyla uyumuş olduğunu ve ordu komutanı Yoav'ın ölmüş olduğunu duyunca, Firavun'a, “İzin ver de kendi ülkeme gideyim” dedi.

22 Firavun ona, “Peki, benim yanımda ne eksiğin var ki, işte, kendi ülkene gitmek istiyorsun?” dedi. Firavun, “Hiçbir şey, yalnızca bırak gideyim” diye yanıtladı.

23 Tanrı, efendisi Sova kralı Hadadezer'den kaçmış olan Eliada oğlu Rezon'u bir düşman olarak Solomon'a karşı kaldırdı.

24 David Sova'lıları öldürdüğünde, yanına adamlar topladı ve bir çetenin komutanı oldu. Damaskus'a gittiler ve orada yaşadılar ve Damaskus'da hüküm sürdüler.

25 Solomon'un bütün günlerinde, Hadad'ın kötülüğüne ek olarak, İsrail'e düşman oldu.

İsrael'den nefret etti ve Suriye üzerinde hüküm sürdü.

²⁶ Solomon'un hizmetkârı, Zereda'lı bir Efraimli olan Nevat'ın oğlu Yarovam, annesinin adı Serua'ydı ve dul bir kadındı, o da krala karşı elini kaldırdı.

²⁷ Kral'a karşı elini kaldırmasının nedeni şuydu: Solomon Millo'yu yaptı ve babası David'in kentindeki gediği onardı.

²⁸ Yarovam güçlü ve yiğit bir adamdı; Solomon genç adamın çalışkan olduğunu gördü ve onu Yosef evinin bütün işleri üzerine koydu.

²⁹ O sırada Yarovam Yerusalemlen çıktığında, Şilonlu Peygamber Ahiya onu yolda buldu. Ahiya yeni bir giysi giymişti ve ikisi de kırdı yalnızdılar.

³⁰ Ahiya üzerindeki yeni giysiyi tutup on iki parça etti.

³¹ Yarovam'a, “On parçayı al” dedi, “İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'İşte, krallığı Solomon'un elinden koparıp on oymağını sana vereceğim.

³² Ama hizmetkârım David'in hatırı ve İsrail'in bütün oymaklarından seçmiş olduğum Yerusalemlen hatırı için bir oymak onun olacak.

³³ Çünkü beni terk ettiler ve Saydalıların tanrıçası Aştoret'e, Moav ilâhı Kemoş'a ve Ammon'un çocuklarının ilâhı Milkom'a taptilar. Onlar, onun babası David gibi, benim gözümde doğru olanı yapmak, kurallarımı ve ilkelerimi tutmak için benim yollarımda yürümediler.

³⁴ “Ancak, krallığın tümünü elinden almayacağım, ama seçtiğim, buyruklarımı ve kurallarımı tutan hizmetkârım David'in hatırı için, onu yaşamının bütün günlerinde hükümdar yapacağım.

³⁵ Ama krallığı oğlunun elinden alacağım ve sana vereceğim, on oymağı.

³⁶ Hizmetkârım David'in Yerusâlem'de, adımı koymak için seçmiş olduğum kentte, her zaman önümde bir kandili olsun diye, oğluna bir oymak vereceğim.

³⁷ Seni alacağım ve canının dilediği her şeye göre hüküm süreceksin ve İsrâel üzerine kral olacaksın.

³⁸ Öyle olacak ki, hizmetkârım David'in yaptığı gibi kurallarımı ve buyruklarımı tutmak için eğer sana buyurduğum her şeyi dinlersen, benim yollarımda yürürsen, gözümde doğru olanı yaparsan, seninle olacağım ve David için yaptığım gibi sana sağlam bir ev yapacağım ve İsrâel'i sana vereceğim.

³⁹ David soyunu bundan ötürü sıkıntıya sokacağım, ama sonsuza dek değil."

⁴⁰ Bu yüzden Solomon Yarovam'ı öldürmeye çalıştı, ama Yarovam kalkıp Mısır'a, Mısır kralı Şişak'a kaçtı ve Solomon'un ölümüne dek Mısır'da kaldı.

⁴¹ Solomon'un işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey ve bilgeliği, Solomon'un İşler'i kitabında yazılı değil midir?

⁴² Solomon'un Yerusâlem'de bütün İsrâel üzerinde hüküm sürdüğü zaman kırk yıld.

⁴³ Solomon atalarıyla birlikte uyudu ve babası David'in kentinde gömüldü; oğlu Rehovam onun yerinde hüküm sürdü.

12

¹ Rehovam Şekem'e gitti, çünkü bütün İsrâel onu kral yapmak için Şekem'e gelmişti.

² Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca (çünkü o hâlâ Mısır'daydı, Kral Solomon'un önünden kaçımtı ve Yarovam Mısır'da yaşıyordu;

³ ve gönderip onu çağıldılar), Yarovam ve bütün İsrail topluluğu gelip Rehovam'a söyleyip dediler,

⁴ “Baban boyunduruğumuzu zorlaştırdı. Şimdi babanın ağır hizmetini ve üzerimize koyduğu ağır boyunduruğu hafiflet, sana hizmet edelim.”

⁵ Onlara, “Üç günlüğüne gidin, sonra yanıma dönün” dedi.

Böylece halk gitti.

⁶ Kral Rehovam, babası Solomon daha hayattayken onun önünde duran yaşlı adamlarla danışıp şöyle dedi: “Bu halka yanıt vermek için bana ne öğüt verirsiniz?”

⁷ Onlar, “Eğer bugün sen bu halka hizmetkâr olursan, onlara hizmet eder ve onlara iyi sözlerle yanıt verirsen, onlar sonsuza dek senin hizmetkârın olurlar” diye karşılık verdiler.

⁸ Ama o, kendisine verdikleri yaşlı adamların öğüdünü bıraktı ve kendisiyle birlikte büyüyen, önünde duran genç adamlarla danıştı.

⁹ Onlara, “Bana, ‘Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafifletin’ diyen bu halka yanıt vermemiz için ne öğüt verirsiniz?” dedi.

¹⁰ Kendisiyle birlikte büyüyen gençler ona, “Sana, ‘Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı, ama bizim için onu hafiflet’ diyen bu halka de ki, ‘Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.

¹¹ Babam size ağır bir boyunduruk yükledi, ama ben boyunduruğunuzu artıracam. Babam sizi

kamçılarla terbiye etti, ama ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.”

12 Böylece Yarovam ve bütün halk, kralın istediği gibi üçüncü gün Rehovam'ın yanına geldiler, “Üçüncü gün yine yanıma gelin,” demişti.

13 Kral halka sert bir şekilde yanıt verdi ve yaşlıların kendisine verdikleri öğüdü bıraktı,

14 gençlerin öğüdüne göre onlara şöyle dedi: “Babam boyunduruğunuzu ağır etti, ama ben boyunduruğunuzu artıracam. Babam sizi kırbaçlarla terbiye etti, ama ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.”

15 Böylece kral halkı dinlemedi; çünkü bu, Yahve'nin Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a söylediği sözünü yerine getirmek için yaptığı bir şeydi.

16 İsrail'in çocuklarının tümü kralın kendilerini dinlemediğini görünce, halk krala, “David'de bizim payımız ne?” diye yanıt verdi. “Yişay'ın oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrail, çadırlarınıza! Ey David, şimdi sen kendi evine bak.” Böylece İsraililer kendi çadırlarına gitti.

17 Yahuda kentlerinde yaşayan İsrail'in çocuklarına gelince, Rehovam onların üzerinde hüküm sürdü.

18 O zaman Kral Rehovam angarya işlerine bakan Adoram'ı gönderdi; ve bütün İsrail onu taşıyarak öldürdü. Kral Rehovam Yerusaleml'e kaçmak için kendi savaş arabasına binmek için acele etti.

19 İsrail bugüne dek David'in evine karşı isyan etmiştir.

20 Bütün İsrail Yarovam'ın döndüğünü duyunca, gönderip onu topluluğa çağırdılar ve bütün İsrail üzerine onu kral yaptılar. Yahuda oymağı dışında David'in evinin ardından giden kimse olmadı.

21 Rehovam Yerusaleml'e gelince, Solomon oğlu Rehovam'a krallığı geri getirmek için İsrail evine karşı savaşmak üzere Yahuda halkının tamamını ve Benyamin oymağını, seçkin savaşçılardan oluşan yüz seksen bin kişiyi topladı.

22 Ancak Tanrı'nın sözü Tanrı adamı Şemaya'ya geldi ve şöyle dedi,

23 “Yahuda kralı Solomon oğlu Rehovam'a, bütün Yahuda ve Benyamin evine ve geri kalan halka söyleyip de,

24 “Yahve diyor ki, ‘Kardeşleriniz İsrail'in çocuklarına karşı çıkmayacak ve savaşmayacaksınız. Herkes evine dönsün; çünkü bu şey bendendir.’” Böylece Yahve'nin sözünü dinlediler ve Yahve'nin sözüne göre dönüp kendi yollarına gittiler.

25 Sonra Yarovam Efraim dağlık bölgesinde Şekem'i kurdu ve orada yaşadı; oradan çıkıp Penuel'i kurdu.

26 Yarovam yüreğinde şöyle dedi: “Şimdi krallık David'in evine geri dönecek.

27 Eğer bu halk Yerusaleml'deki Yahve'nin evine kurban sunmaya çıkarsa, o zaman bu halkın yüreği yine efendilerine, Yahuda kralı Rehovam'a dönecek; beni öldürüp Yahuda kralı Rehovam'a dönecekler.”

28 Bunun üzerine kral danıştı ve altından iki buzağı yaptı; ve onlara dedi: “Yerusaleml'e çıkmanız fazladır. Ey İsrail, bakın, işte, sizi Mısır diyarından

çıkaran ilâhlarınız!”

²⁹ Birini Beytel'e koydu, öbürünü de Dan'a yerleştirdi.

³⁰ Bu şey günah oldu, çünkü halk oradakinin önünde tapınmak için Dan'a kadar gidiyordu.

³¹ Yüksek yerlerde evler yaptı ve Levi oğullarından olmayan bütün halk arasından kâhinler seçti.

³² Yarovam, Yahuda'daki bayrama benzer şekilde, sekizinci ayda, ayın on beşinci günü bir bayram atadı ve sunağa çıktı. Yapmış olduğu buzağılara kurban kesmek için Beytel'de öyle yaptı ve yaptığı yüksek yerlerin kâhinlerini Beytel'de yerleştirdi.

³³ Sekizinci ayın on beşinci günü, kendi yüreğinden uydurduğu ayda, Beytel'de yapmış olduğu sunağın yanına çıktı; İsrail'in çocukları için bir bayram atadı ve buhur yakmak üzere sunağın yanına çıktı.

13

¹ İşte, Tanrı adamı Yahve'nin buyruğuyla Yahuda'dan Beytel'e geldi. Yarovam da buhur yakmak için sunağın yanında duruyordu.

² Yahve'nin sözüyle sunağa haykırıp, “Sunak! Sunak!” dedi. “Yahve diyor ki: “İşte, David'in evine Yoşiya adında bir oğul doğacak. Senin üzerinde buhur yakan yüksek yer kâhinlerini kurban edecek ve senin üzerinde insan kemikleri yakacaklar.”

³ Aynı gün bir belirti verip dedi, “İşte, Yahve'nin söylediği belirti budur: Sunak parçalanacak ve üzerindeki küller dökülecek.”

4 Kral, Tanrı adamının Beytel'deki sunağa haykırıp söylediği sözü duyunca, Yarovam elini sunaktan uzatarak, "Onu tutun!" dedi. Ona karşı uzattığı eli kurudu, öyle ki, onu bir daha kendine çekemedi.

5 Tanrı adamının Yahve'nin sözüyle verdiği belirtiye göre sunak da yarıldı ve külleri sunaktan döküldü.

6 Kral Tanrı adamına, "Şimdi Tanrın Yahve'nin lütfu için yalvar ve benim için dua et ki, elim eski haline dönsün" diye karşılık verdi.

Tanrı adamı Yahve'ye yalvardı ve kralın eli eski haline döndü ve eskisi gibi oldu.

7 Kral Tanrı adamına, "Benimle eve gel ve biraz dinlen, sana ödül vereceğim" dedi.

8 Tanrı adamı krala, "Evinin yarısını bile bana versen, seninle içeri girmem, bu yerde ne ekmek yerim, ne de su içerim" dedi;

9 "Çünkü Yahve'nin sözüyle bana şöyle buyruldu: 'Ekmek yemeyeceksin, su içmeyeceksin, geldiğin yoldan da dönmeyeceksin.'

10 Böylece başka bir yoldan gitti ve Beytel'e geldiği yoldan dönmedi.

11 Beytel'de yaşlı bir peygamber yaşıyordu. Oğullarından biri gelip Tanrı adamının o gün Beytel'de yaptığı bütün işleri ona anlattı. Krala söylediği sözleri de babalarına anlattılar.

12 Babaları onlara, "Hangi yoldan gitti?" dedi. Oğulları Yahuda'dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini görmüşlerdi.

13 Oğullarına, "Eşeği benim için eyerleyin" dedi. Onlar da eşeği eyerlediler ve eşeğe bindi.

14 Tanrı adamının peşinden gitti ve onu bir meşe ağacının altında otururken buldu. Ona, “Yahuda’dan gelen Tanrı adamı sen misin?” dedi.

Adam, “Benim” dedi.

15 O zaman ona, “Benimle birlikte eve gel ve ekmek ye” dedi.

16 “Seninle geri dönemem, seninle içeri giremem. Bu yerde seninle ekmek yemem, su içmem” dedi.

17 “Çünkü bana, ‘Orada ekmek yiyip su içmeyeceksin, geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin’ diye Yahve’nin sözü ile söylendi.”

18 “Ben de senin gibi bir peygamberim” dedi. Bir melek, Yahve’nin sözüyle söyleyip bana, ‘Onu evine geri götür, ekmek yiyip su içsin’ dedi.” Adam ona yalan söyledi.

19 Bunun üzerine onunla geri döndü, evinde ekmek yedi, su içti.

20 Sofraya otururlarken, Yahve’nin sözü onu geri getiren peygambere geldi;

21 ve Yahuda’dan gelen Tanrı adamına haykırıp dedi: “Yahve diyor ki, ‘Madem ki, Yahve’nin sözüne itaatsizlik ettin ve Tanrının Yahve’nin sana buyurduğu buyruğu tutmadın,

22 ve geri döndün ve sana, ‘Ekmek yeme, su içme’ dediği yerde ekmek yedin ve su içtin, bedeninin atalarının mezarına varmayacak.’”

23 Ekmek yedikten ve içtikten sonra, geri getirmiş olduğu peygamber için eşeği eyerledi.

24 Gittikten sonra, bir aslan yolda onunla karşılaştı ve onu öldürdü. Cesedi yola atıldı ve eşek onun yanında durdu. Aslan da cesedin yanında durdu.

25 İşte, yoldan geçenler cesedin yola atıldığını ve aslanın cesedin yanında durduğunu gördüler; ve gelip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte anlattılar.

26 Onu yoldan geri getiren peygamber bunu duyunca, “Bu, Yahve'nin sözüne itaatsizlik eden Tanrı adamıdır. Bu yüzden Yahve onu aslana teslim etti. Aslan onu parçaladı ve Yahve'nin kendisine söylediği söze göre onu öldürdü.” dedi.

27 Oğullarına, “Eşeği benim için eyerleyin” dedi ve eyerlediler.

28 Gidip cesedini yolda atılmış, eşeğin ve aslanın da cesedin yanında durduğunu gördü. Aslan cesedi yememiş ve eşeği parçalamamıştı.

29 Peygamber Tanrı adamının cesedini kaldırıp eşeğe yükledi ve geri getirdi. Yas tutmak ve onu gömmek için yaşlı peygamberin kentine geldi.

30 Cesetini kendi mezarına yatırdı. Onlar da onun için yas tutup, “Ah, kardeşim!” dediler.

31 Onu gömdükten sonra oğullarına söyleyip dedi: “Ben öldükten sonra, Tanrı adamının gömüldüğü mezara beni gömün. Kemiklerimi onun kemiklerinin yanına koyun.

32 Çünkü Beytel'deki sunağa ve Samiriye kentlerindeki bütün yüksek yerlerin evlerine karşı Yahve'nin sözüyle haykırdığı söz kesinlikle olacaktır.”

33 Bu şeyden sonra Yarovam kötü yolundan dönmedi, ama yine bütün halkın arasından yüksek yerlerin kâhinlerini seçti. Yüksek yerlerin kâhinleri olsunlar diye, isteyen herkesi adadı.

34 Yarovam'ın evini yeryüzünden söküp atmak ve yok etmek için bu şey ona günah oldu.

14

¹ O sırada Yarovam oğlu Aviya hastalandı.

² Yarovam karısına, “Lütfen kalk ve kılık değiştir ki, Yarovam’ın karısı olarak tanınmayasın” dedi. “Şilo’ya git. İşte, bu halk üzerine kral olacağımı söyleyen Peygamber Ahiya orada.

³ Yanına on somun ekmek, birkaç kurabiye ve bir testi bal al ve ona git. O sana çocuğa ne olacağını bildirecektir.”

⁴ Yarovam’ın karısı da öyle yaptı ve kalkıp Şilo’ya gitti ve Ahiya’nın evine vardı. Ahiya ise yaşlılığından dolayı göremez olmuştu.

⁵ Yahve, Ahiya’ya, “İşte Yarovam’ın karısı, oğlu için sana sormaya geliyor, çünkü o hastadır. Ona şöyle şöyle diyeceksin; çünkü içeri girdiğinde başka bir kadınmış gibi davranacak.” dedi.

⁶ Ahiyah kapıdan içeri girerken ayak seslerini duyunca, “Gel içeri, Yarovam’ın karısı! Neden başkasıymış gibi davranıyorsun? Sana ağır haberlerle gönderildim.

⁷ Git, Yarovam’a söyle, “İsrael’in Tanrısı Yahve diyor ki: “Madem ki, seni halkın arasından yükselttiğim, halkım İsrail’in başına hükümdar yaptığım,

⁸ krallığı David’in evinden koparıp onu sana verdiğim halde; sen buyruklarımı tutmuş olan, yalnızca gözümde doğru olanı yapmak için bütün yüreğiyle benim ardımca yürüyen hizmetkârım David gibi olmadın,

⁹ ama senden öncekilerin hepsinden daha çok kötülük yaptın. Beni öfkeliendirmek için gidip

kendine başka ilâhlar, dökme putlar yaptın ve beni arkana attın.

¹⁰ Bu yüzden işte, Yarovam'ın evi üzerine kötülük getireceğim. İsrail'de tutsak olsun özgür olsun her erkeği Yarovam'dan kesip atacağım. Yarovam'ın evini, bir adamın gübresini süpürdüğü gibi tümüyle tükenene dek süpürüp atacağım.

¹¹ Yarovam'a ait olup kentte öleni köpekler yiyecek. Kırdı öleni gökteki kuşlar yiyecek. Çünkü Yahve böyle söyledi.'

¹² Bu nedenle kalk, evine git. Ayakların kente girince, çocuk ölecek.

¹³ Bütün İsrail halkı onun için yas tutacak ve onu gömecek; çünkü yalnız Yarovam'dan olan o mezara girecek, çünkü onda İsrail'in Tanrısı Yahve'ye karşı, Yarovam'ın evinde iyi bir şey bulunuyor.

¹⁴ Dahası Yahve, İsrail üzerine kendisi için bir kral yükseltecek, o da Yarovam'ın evini kesip atacak. Bugün o gündür! Hatta şimdi.

¹⁵ Çünkü Yahve, İsrail'i suda sallanan bir kamış gibi vuracak; ve İsrail'i atalarına verdiği bu güzel ülkeden sökecek ve onları İrmak'ın ötesine dağıtacak, çünkü Aşera direklerini yaptılar ve Yahve'yi öfkeliendirdiler.

¹⁶ Yahve, Yarovam'ın günahları yüzünden İsrail'i terk edecek, günah işledi ve İsrail'i günah işletti."

¹⁷ Yarovam'ın karısı kalkıp gitti ve Tirsa'ya geldi. Kadın evin eşğine vardığında çocuk öldü.

¹⁸ Bütün İsrail onu gömdü ve Yahve'nin, hizmetkârı Peygamber Ahiya aracılığıyla söylediği söze göre onun için yas tuttu.

19 Yarovam'ın işlerinin geri kalanı, nasıl savaştığı ve nasıl hüküm sürdüğü, işte, İsrail krallarının Tarihler kitabında yazılıdır.

20 Yarovam'ın hüküm sürdüğü günler yirmi iki yıldır; sonra atalarıyla uyudu ve oğlu Nadav onun yerinde hüküm sürdü.

21 Solomon'un oğlu Rehovam Yahuda'da hüküm sürdü. Rehovam hüküm sürmeye başladığında kırk bir yaşındaydı ve Yahve'nin kendi adını koymak için bütün İsrail oymaklarından seçtiği kentte, Yerusalemlerde on yedi yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı.

22 Yahuda, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve işledikleri günahlarla, atalarının yaptıklarından daha çok, Yahve'yi kışkırdılar.

23 Çünkü her yüksek tepede ve her yeşil ağacın altında kendilerine yüksek yerler, dikili taşlar ve Aşera direkleri yaptılar.

24 Ülkede Sodomular da vardı. Yahve'nin İsrail'in çocuklarının önünden kovduğu ulusların bütün iğrençliklerine göre yaptılar.

25 Kral Rehovam'ın beşinci yılında, Mısır kralı Şişak Yerusaleml'e karşı çıktı;

26 Yahve'nin evinin hazinelerini ve kral evinin hazinelerini aldı. Solomon'un yapmış olduğu bütün altın kalkanlar da dahil olmak üzere hepsini aldı.

27 Kral Rehovam onların yerine tunç kalkanlar yaptı ve bunları kral evinin kapısını tutan muhafız komutanlarının eline teslim etti.

28 Öyle oldu ki, kral Yahve'nin evine her girdiğinde, muhafızlar onları taşırlandı ve muhafız odasına geri getirirlerdi.

²⁹ Rehovam'ın işerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, onlar Yahuda krallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

³⁰ Rehovam ile Yarovam arasında sürekli savaş vardı.

³¹ Rehovam atalarıyla uyudu ve atalarının yanına David'in kentinde gömüldü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı. Yerine oğlu Aviyam hüküm sürdü.

15

¹ Nevat oğlu Kral Yarovam'ın on sekizinci yılında Aviyam Yahuda üzerinde hüküm sürmeye başladı.

² Üç yıl Yeruşalem'de hüküm sürdü. Annesinin adı Avişalom'un kızı Maaka'ydı.

³ Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlarda yürüdü ve yüreği, babası David'in yüreği gibi Tanrısı Yahve ile tam değildi.

⁴ Ancak Tanrısı Yahve David hatırına, ona oğlunu kendisinden sonra yerine geçirmesi ve Yeruşalem'i sağlamlaştırması için Yeruşalem'de bir kandil verdi;

⁵ Çünkü David Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı ve yaşamının bütün günlerinde Yahve'nin kendisine buyurduğu hiçbir şeyden sapmadı, yalnızca Hititli Uriya meselesi hariç.

⁶ Rehovam ile Yarovam arasında yaşamının bütün günlerinde savaş vardı.

⁷ Aviyam'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir? Aviyam ile Yarovam arasında savaş vardı.

⁸ Aviyam atalarıyla uyudu ve onu David'in kentinde gömdüler; ve oğlu Asa onun yerine kral oldu.

9 İsrail kralı Yarovam'ın yirminci yılında Asa Yahuda üzerinde hüküm sürmeye başladı.

10 Kırk bir yıl Yerusalemlerde hüküm sürdü. Annesinin adı Avişalom'un kızı Maaka'ydı.

11 Asa, atası David'in yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.

12 Ülkeden Sodomlular'ı kovdu ve atalarının yapmış olduğu bütün putları kaldırdı.

13 Annesi Maaka'yı da kraliçelikten aldı, çünkü Aşera için iğrenç bir put yapmıştı. Asa onun putunu kesip Kidron deresinde yaktı.

14 Ancak yüksek yerler kaldırılmadı. Yine de Asa'nın yüreği bütün günlerinde Yahve ile tamdı.

15 Babasının adadığı şeyleri, kendisinin de adadığı şeyleri, gümüşü, altını ve kapları Yahve'nin evine getirdi.

16 Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasında bütün günlerinde savaş vardı.

17 İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya karşı çıktı ve Rama'yı bina etti; böylece Yahuda kralı Asa'nın yanına kimsenin girip çıkmasına izin vermedi.

18 Sonra Asa, Yahve'nin evinin hazinelerinde kalan bütün gümüşü ve altını ve kral evinin hazinelerini aldı ve onları hizmetkârlarının eline teslim etti. Sonra Kral Asa onları Damaskus'ta yaşayan Suriye kralı, Hezyon oğlu Tavrimmon oğlu Ben Hadad'a gönderip dedi,

19 "Benimle senin aranda, babamla baban arasında olduğu gibi bir antlaşma olsun. İşte, sana bir armağan olarak gümüş ve altın gönderdim. Git, İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz ki, benden gitsin."

20 Ben Hadat, Kral Asa'yı dinledi ve ordularının komutanlarını İsrail kentlerine gönderdi ve İyon'u, Dan'ı, Abel Beyt Maaka'yı ve bütün Kinnerot'u ve bütün Naftali ülkesini vurdu.

21 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurdu ve Tirsa'da yaşadı.

22 O zaman Kral Asa bütün Yahuda'ya çağırıda bulundu. Hiç kimse muaf tutulmadı. Baaşa'nın bina ettiği Rama'nın taşlarını ve kerestelerini taşıdılar ve Kral Asa bunları Benyamin'deki Geva'yı ve Mispa'yı bina etmek için kullandı.

23 Asa'nın bütün işerinin geri kalanı, bütün gücü, yaptığı her şey ve bina ettiği kentler, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir? Ama yaşlılığında ayaklarından hastalandı.

24 Asa atalarıyla uyudu ve babası David'in kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.

25 Yahuda Kralı Asa'nın ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail üzerinde hüküm sürmeye başladı. İsrail üzerinde iki yıl hüküm sürdü.

26 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve babasının yolunda, İsrail'e işlettiği günahının içinde yürüdü.

27 İssakar soyundan Ahiya oğlu Baaşa ona karşı düzen kurdu. Baaşa onu Filistliler'e ait olan Gibbeton'da vurdu. Çünkü Nadav ve bütün İsrail halkı Gibbeton'u kuşatıyordu.

28 Yahuda Kralı Asa'nın üçüncü yılında Baaşa onu öldürdü ve yerine kral oldu.

29 Kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün evini vurdu. Yarovam'a, Yahve'nin hizmetkârı Şilolu

Ahiya aracılığıyla söylediği söze göre, onu yok edinceye kadar, soluk alan hiç kimseyi bırakmadı;

³⁰ bu da, Yarovam'ın günahları yüzünden, İsrail'i günah işlettiği ve İsrail'in Tanrısı Yahve'yi öfkelenirdiği için oldu.

³¹ Nadav'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, İsrail krallarının Tarihleri Kitabı'nda yazılı değil midir?

³² İsrail Kralı Asa ile Baaşa arasında bütün günlerinde savaş vardı.

³³ Yahuda Kralı Asa'nın üçüncü yılında, Ahiya oğlu Baaşa, Tirssa'da İsrail üzerindeki yirmi dört yıllık hükmüne başladı.

³⁴ Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve Yarovam'ın yolunda yürüdü; İsrail'e işlettiği günahının içinde yürüdü.

16

¹ Baaşa'ya karşı Hanani oğlu Yehu'ya Yahve'nin sözü geldi ve şöyle dedi,

² “Seni topraktan yükselttim, halkım İsrail'in üzerine seni hükümdar yaptım, ve sen Yarovam'ın yolunda yürüdün, ve halkım İsrail'in günahlarıyla beni öfkelenirmek için onlara günah işlettirdin,

³ işte, Baaşa'yı ve evini tümüyle süpürüp atacağım; ve senin evini Nevat oğlu Yarovam'ın evi gibi edeceğim.

⁴ Kentte ölen Baaşa'nın soyundan gelenleri köpekler yiyecek; ve kırdaki öleni gökteki kuşlar yiyecek.”

⁵ Baaşa'nın işlerinin geri kalanı, ve yaptıkları, ve gücü, İsrail krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?

⁶ Baaşa atalarıyla uyudu ve Tirs'a'da gömüldü; ve oğlu Ela onun yerine kral oldu.

⁷ Dahası Yahve'nin gözünde yaptığı bütün kötülüklerden, ellerinin işleriyle onu öfkelenmek için, Yarovam'ın evi gibi olduğundan dolayı, onu vurduğunda dolayı, Yahve'nin sözü, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya ve evine karşı geldi.

⁸ Yahuda Kralı Asa'nın yirmi altıncı yılında, Baaşa oğlu Ela, Tirs'a'da, İsrail üzerinde iki yıl süren hükmü başladı.

⁹ Savaş arabalarının yarısının başkomutanı olan hizmetkârı Zimri ona karşı bir düzen kurdu. O sırada Tirs'a'daydı, Tirs'a'daki kendi ev halkının kâhyası olan Arza'nın evinde içip sarhoş oluyordu;

¹⁰ ve Zimri içeri girdi ve Yahuda kralı Asa'nın yirmi yedinci yılında onu vurdu ve öldürdü ve onun yerine kral oldu.

¹¹ Hüküm sürmeye başlayınca, tahtına oturur oturmaz Baaşa'nın bütün evine saldırdı. Kendisine akrabalarından ve dostlarından bir erkek bile bırakmadı.

¹² İsrail'in Tanrısı Yahve'yi putlarıyla öfkelenmek için Baaşa'nın bütün günahları, oğlu Ela'nın günahları ve işledikleri İsrail'e işlettirdikleri günahlar yüzünden,

¹³ Zimri, Baaşa'nın bütün evini, Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya karşı Yahve'nin söylemiş olduğu söze göre yıktı.

14 Ela'nın öteki işleri ve yaptığı her şey, İsrail krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?

15 Yahuda Kralı Asa'nın yirmi yedinci yılında Zimri Tirs'a'da yedi gün hüküm sürdü. Halk Filistliler'e ait olan Gibbeton'un karşısında ordugâh kurmuştu.

16 Ordugâh kuran halk, Zimri'nin düzen kurduğunu ve kralı da öldürdüğünü duydu. Bunun üzerine bütün İsrail, ordu komutanı Omri'yi o gün ordugâhta İsrail üzerine kralı yaptı.

17 Omri, bütün İsrail halkıyla birlikte Gibbeton'dan çıkıp Tirs'a'yı kuşattılar.

18 Zimri kentin alındığını görünce, kral evinin surlu bölümüne girdi ve kendi üzerine kral evini ateşe verdi,

19 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaparak, Yarovam'ın yolunda yürüyerek ve İsrail'i günah işletmekle işlediği günah yüzünden öldü.

20 Zimri'nin işlerinin geri kalanı, yaptığı ihanet, İsrail krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?

21 İsrail halkı ikiye bölündü: Halkın yarısı Ginat oğlu Tivni'yi kral yapmak için ardından gitti, yarısı da Omri'nin ardından gitti.

22 Ama Omri'nin ardından gidenler, Ginat oğlu Tivni'nin ardından gidenlere üstün geldiler; böylece Tivni öldü ve Omri hüküm sürdü.

23 Yahuda kralı Asa'nın otuz birinci yılında Omri, İsrail üzerinde on iki yıl süren hükmü başladı. Tirs'a'da altı yıl krallık yaptı.

24 Şemer'in Samariya tepesini iki talant gümüşe satın aldı; tepenin üzerine bina ederek yapmış

olduğu kentin adını, tepenin sahibi Şemer'in adına göre Samariya koydu.

²⁵ Omri, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve kendisinden öncekilerin hepsinden daha kötü davrandı.

²⁶ çünkü Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yolunda, İsrail'in Tanrısı Yahve'yi putlarıyla onun İsrail'e işlettiği günahlarında yürüdü.

²⁷ Omri'nin yaptığı iŐlerin geri kalanı ve gösterdiği kudreti, İsrail krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?

²⁸ Böylece Omri atalarıyla uyudu ve Samariya'da gömüldü. Yerine oğlu Ahav kral oldu.

²⁹ Yahuda Kralı Asa'nın otuz sekizinci yılında, Omri oğlu Ahav İsrail üzerinde hükmetmeye başladı. Omri oğlu Ahav, Samariya'da yirmi iki yıl İsrail üzerinde hüküm sürdü.

³⁰ Omri oğlu Ahav, kendisinden öncekilerin hepsinden daha çok, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.

³¹ Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarında yürümesi onun için hafif bir ŐeymiŐ gibi, Saydalılar'ın Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'i karı olarak aldı, gidip Baal'a hizmet etti ve ona tapındı.

³² Samariya'da yaptığı Baal evinde Baal için bir sunak kurdu.

³³ Ahav AŞera'yı yaptı; ve Ahav İsrail'in Tanrısı Yahve'yi fkelen-dirmek için kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha fazlasını yaptı.

³⁴ Onun günlerinde Beytelli Hiel Yeriha'yı inŐa etti. Nun oğlu YeŐu aracılığıyla söylediği Yahve'in sözüne göre İlk oğlu Aviram'ın kaybıyla temelini attı

ve en küçük oğlu Seguv'un kaybıyla kapılarını taktı.

17

¹ Gilad'ın göçmenlerinden biri olan Tişbeli Eliya, Ahav'a şöyle dedi: “Önünde durduğum İsrail'in Tanrısı yaşayan Yahve'nin hakkı için, bu yıllarda ne çiy ne de yağmur olacak, ancak benim sözüm uyarınca olacak.”

² O zaman Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:

³ “Buradan uzaklaş, doğuya dön ve Yarden'in önündeki Kerit Deresi'nin yanında saklan.

⁴ Dereden içeceksin. Orada kargalara seni beslemeleri için buyruk verdim.”

⁵ Böylece gidip Yahve'nin sözüne göre yaptı; çünkü gidip Yarden'in önündeki Kerit Deresi'nin yanında yaşadı.

⁶ Kargalar ona sabahları ekmek ve et, akşamları ekmek ve et getiriyorlardı; o da dereden içiyordu.

⁷ Bir süre sonra dere kurudu, çünkü ülkede yağmur yoktu.

⁸ Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:

⁹ “Kalk, Sayda'nın Sarefatı'na git ve orada kal. İşte, orada seni beslemesi için bir dul kadına buyruk verdim.”

¹⁰ Bunun üzerine kalkıp Sarefat'a gitti. Kent kapısına vardığında, orada bir dul kadının odun topladığını gördü. Kadına seslenip, “Lütfen bana bir testide biraz su getir de içeyim” dedi.

¹¹ Kadın su almaya giderken, kadına seslenip, “Lütfen elinde bir lokma ekmek de getir” dedi.

¹² Kadın, “Yaşayan Tanrın Yahve hakkı için, pişmiş bir şeyim yok, sadece bir küpte bir avuç un,

bir testide de biraz yağ var” dedi. İşte, iki parça odun topluyorum, içeri girip kendim ve oğlum için pişireceğim, yiyip sonra öleceğim” dedi.

13 Eliya kadına, “Korkma” dedi. “Git ve dediğin gibi yap. Ama önce ondan bana küçük bir pide yap, sonra bana getir, ondan sonra da kendin ve oğlun için biraz yaparsın.

14 Çünkü İsrail'in Tanrısı Yahve diyor ki, ‘Yahve yeryüzüne yağmur göndereceği güne dek un küpü tükenmeyecek, yağ testisi eksilmeyecek.’ ”

15 Kadın gidip Eliya'nın sözüne göre yaptı; kendisi, oğlu ve ev halkı çok günler yediler.

16 Yahve'nin Eliya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, un küpü tükenmedi, yağ testisi eksilmedi.

17 Bu şeylerden sonra ev sahibi kadının oğlu hastalandı; hastalığı öyle şiddetliydi ki, kendisinde soluk kalmadı.

18 Kadın Eliya'ya, “Ey Tanrı adamı, benim seninle ne işim var? Günahımı hatırlatmak ve oğlumu öldürmek için yanıma gelmişsin!” dedi.

19 Eliya kadına, “Oğlunu bana ver” dedi. Onu kadının koynundan aldı, kaldığı odaya taşıdı, onu yatağının üzerine yatırdı.

20 Yahve'ye yakarıp dedi, “Ey Yahve, Tanrım, yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek onun başına da mı kötülük getirdin?”

21 Çocuğun üzerine üç kez uzandı, Yahve'ye yakarıp dedi, “Ey Tanrım Yahve, lütfen bu çocuğun canı yeniden içine gelsin.”

22 Yahve, Eliya'nın sesini duydu; çocuğun canı yeniden içine girdi ve çocuk canlandı.

²³ Eliya çocuğu alıp odadan eve indirdi ve annesine teslim etti. Eliya, “İşte oğlun yaşıyor” dedi.

²⁴ Kadın, Eliya'ya, “Şimdi biliyorum ki, sen Tanrı adamısın ve ağzındaki Yahve'nin sözü gerçektir” dedi.

18

¹ Çok günler sonra, üçüncü yılda, Yahve'nin sözü Eliya'ya geldi ve dedi: “Git, kendini Ahav'a göster; ben de yeryüzüne yağmur göndereceğim.”

² Eliya kendini Ahav'a göstermeye gitti. Samariya'da kıtlık şiddetliydi.

³ Ahav, evine bakan Ovadya'yı çağırđı. (Ovadya Yahve'den çok korkardı;

⁴ çünkü İzebel Yahve'nin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi alıp ellisini bir mağaraya sakladı ve onlara ekmek ve su verdi.)

⁵ Ahav, Ovadya'ya, “Ülkeyi dolaş, bütün su kaynaklarına ve bütün derelere git. Belki ot bulabiliriz ve atlarla katırları yaşatırız, böylece bütün hayvanları yitirmeyiz” dedi.

⁶ Böylece ülkeyi aralarında bölüştüler ve içinden geçtiler. Ahav tek başına bir yoldan, Ovadya tek başına başka bir yoldan gitti.

⁷ Ovadya yolda iken, işte, Eliya onunla karşılaştı. Onu tanıdı, yüzüstü yere kapandı ve, “Sen misin, efendim Eliya?” dedi.

⁸ O da, “Benim” diye yanıt verdi. “Git, efendine, ‘İşte, Eliya burada!’ de.”

⁹ “Ben ne günah işledim ki, beni öldürsün diye hizmetkârını Ahav'ın eline teslim ediyorsun?” dedi.

10 Yaşayan Tanrın Yahve hakkı için, efendimin seni aramaya göndermediği ulus ve krallık kalmadı. 'Burada değil' dediklerinde, o krallığa ve o ulusa seni bulamadıklarına ant içirdi.

11 Şimdi sen, 'Git, efendine, 'İşte, Eliya burada!' diyorsun.

12 Öyle olacak ki, senden ayrılır ayrılmaz, Yahve'nin Ruhu seni bilmediğim bir yere yere götürecektir; ve gelip Ahav'a bildirdiğim zaman o da seni bulamayınca beni öldürecek. Ben hizmetkârın gençliğimden beri Yahve'den korkar.

13 İzebel'in Yahve'nin peygamberlerini öldürdüğü zaman, yaptığım şey, Yahve'nin peygamberlerinden yüz kişiyi elişer olarak birlikte bir mağaraya saklayıp onları ekmek ve suyla beslediğim, efendime bildirilmedi mi?

14 Şimdi sen, 'Git, efendine, 'İşte, Eliya burada' de' diyorsun. O beni öldürecektir."

15 Eliya, 'Önünde durduğum Ordular Yahvesi hakkı için, bugün kesinlikle ona görüneceğim' dedi.

16 Bunun üzerine Ovadya, Ahav'ın karşısına çıktı ve ona bildirdi. Ahav da Eliya'yı karşılamaya gitti.

17 Ahav, Eliya'yı görünce, 'Ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam sen misin?' dedi.

18 Eliya, "Ben İsrail'i sıkıntıya sokmadım, ama sen ve babanın evi, Yahve'nin buyruklarını terk edip Baal'ları izlemekle siz sıkıntıya soktunuz" diye karşılık verdi.

19 Şimdi adam gönder, bütün İsrail'i, İzebel'in sofrasında yemek yiyen Baal'ın dört yüz elli peygamberini ve Aşera'nın dört yüz peygamberini Karmel Dağı'na topla."

20 Ahav da bütün İsrail'in çocuklarına adam gönderip peygamberleri Karmel Dağı'nda topladı.

21 Eliya bütün halka yaklaştı ve, “Ne zamana dek iki taraf arasında sallanacaksınız? Eğer Yahve Tanrı ise, O'nu izleyin; eğer Baal ise, o zaman onu izleyin.

Ama halk tek söz etmedi.

22 Eliya halka, “Yahve'nin peygamberi olarak yalnızca ben kaldım; ama Baal'ın peygamberleri dört yüz elli kişidir” dedi.

23 Bunun için bize iki boğa verilsin; ve kendileri için bir boğa seçsinler, ve onu parçalara kessinler; odunların üzerine koysunlar, altına ateş koymasınlar; ben de öbür boğayı hazırlayıp odunların üzerine koyacağım ve altına ateş koymayacağım.

24 Siz ilâhınızın adını çağırın, ben de Yahve'nin adını çağıracağım. Ateşle yanıt veren Tanrı, Tanrı O'dur.”

Bütün halk, “Söylediğin iyidir” diye karşılık verdi.

25 Eliya, Baal peygamberlerine şöyle dedi, “Kendinize bir boğa seçin, önce onu hazırlayın, çünkü siz çoksunuz; ve ilâhınızın adını çağırın, ancak altına ateş koymayın.”

26 Kendilerine verilen boğayı alıp hazırladılar ve sabahtan öğlene kadar Baal'ın adını çağırdılar, “Ey Baal, bizi duy!” dediler. Ama ne bir ses vardı, ne de kimse yanıt verdi. Yaptıkları sunağın etrafında sıçradılar.

27 Öğlen vakti Eliya onlarla alay ederek, “Yüksek sesle bağırın, çünkü o bir ilâhtır. Ya derin düşüncelere dalmıştır, ya bir yere gitmiştir,

ya da yolculuktur, ya da belki uykudadır ve uyandırılması gerek” dedi.

28 Yüksek sesle bağıırıp usullerine göre bıçaklarla ve mızraklarla kendilerini kestiler, ta ki kanları üzerlerine fişkırına dek.

29 Öğle vakti geçince, akşam sunusu vaktine kadar peygamberlik ettiler; ama ne bir ses, ne bir yanıt vardı, ne de kimse aldırış etti.

30 Eliya bütün halka, “Bana yaklaşın!” dedi; bütün halk da ona yaklaştı. Yıkılmış olan Yahve'nin sunağını onardı.

31 Eliya, Yahve'nin, “Senin adın İsrail olacak” sözünün kendisine gelmiş olan Yakov oğullarının oymaklarının sayısına göre on iki taş aldı.

32 Taşlarla Yahve adına bir sunak yaptı. Sunağın etrafına iki sea tohum alabilecek kadar büyük bir hendek yaptı.

33 Odunları dizdi, boğayı parçalara kesti ve odunların üzerine koydu. “Dört testiye suyla doldurup yakmalık sunu ve odunların üzerine dökün” dedi.

34 “İkinci kez yapın” dedi; ve ikinci kez yaptılar. “Üçüncü kez yapın” dedi; ve üçüncü kez yaptılar.

35 Su sunağın çevresinde aktı; hendeği de suyla doldurdu.

36 Akşam sunusu vaktinde, Peygamber Eliya yaklaşp şöyle dedi: “Ey Avraham'ın, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı Yahve, bugün bilinsin ki, sen İsrail'de Tanrı'sın, ben de senin hizmetkârım ve bütün bu şeyleri senin sözünle yaptım.

37 Duy beni, ey Yahve, duy beni ki, bu halk ey Yahve, senin Tanrı olduğunu ve yüreklerini geri döndürdüğünü bilsin.”

³⁸ O zaman Yahve'nin ateşi düştü ve yakmalık sunuyu, odunu, taşları ve toprağı yakıp tüketti; hendekteki suyu yaladı.

³⁹ Bunu gören bütün halk yüzüstü yere kapandı. “Yahve, Tanrı'dır! Yahve, Tanrı'dır!” dediler.

⁴⁰ Eliya onlara, “Baal'ın peygamberlerini tutun! Hiçbiri kaçmasın!” dedi. Onları tuttular; Eliya onları Kişon Deresi'ne indirdi ve onları orada öldürdü.

⁴¹ Eliya Ahav'a, “Kalk, ye, iç; çünkü yağmur bolluğu sesi var” dedi.

⁴² Ahav da yemek ve içmek için yukarı çıktı. Eliya Karmel Dağı'nın tepesine çıktı; yere eğildi ve yüzünü dizlerinin arasına koydu.

⁴³ Uşağına, “Şimdi yukarı çık ve denize doğru bak” dedi.

Uşak yukarı çıktı ve baktı, “Hiçbir şey yok” dedi.

Yedi kez ona, “Yine git” dedi.

⁴⁴ Yedinci kez, “İşte denizden insan eli büyüklüğünde küçük bir bulut çıkıyor” dedi.

“Yukarı çık, Ahav'a, “Hazırlan ve aşağı in, böylece yağmur seni engellemesin” de dedi.

⁴⁵ Kısa bir süre sonra gökyüzü bulutlarla ve rüzgârla karardı ve büyük bir yağmur oldu. Ahav bindi ve Yizreel'e gitti.

⁴⁶ Yahve'nin eli Eliya'nın üzerindeydi. Eliya abasını beline dolayıp Ahav'ın önünde Yizreel'in girişine kadar koştu.

19

¹ Ahav, İzebel'e Eliya'nın yaptığı her şeyi ve bütün peygamberleri kılıçla nasıl öldürdüğünü anlattı.

² İzebel, Eliya'ya bir haberci gönderip, “Yarın bu vakitlerde senin yaşamını onlardan birinin yaşamı gibi yapmazsam, ilâhlar bana aynısını, hatta daha fazlasını yapsın!” dedi.

³ O bunu görünce kalkıp yaşamı için kaçtı ve Yahuda'ya ait BeerŞeva'ya geldi ve uşağını orada bıraktı.

⁴ Kendisi ise çölde bir günlük yol gitti ve gelip bir ardıç ağacının altına oturdu. Sonra kendisi için ölmeyi dileyerek, “Yeter artık, ey Yahve, yaşamımı al; çünkü ben atalarımın daha iyi değilim” dedi.

⁵ Eliya, bir ardıç ağacının altına yatıp uyudu. İşte, bir melek ona dokundu ve, “Kalk, ye!” dedi.

⁶ Baktı ve işte, başının yanında kömürlerde pişirilmiş bir pide ve bir testi su vardı. Yiyip içti ve tekrar yattı.

⁷ Yahve'nin meleği ikinci kez geldi ve ona dokundu ve dedi, “Kalk ve ye, çünkü gideceğim yol senin için çok uzundur.”

⁸ O kalktı, yiyip içti ve o yiyeceğin gücüyle kırk gün kırk gece Tanrı'nın Dağı Horev'e gitti.

⁹ Orada bir mağaraya geldi ve orada konakladı; ve işte, Yahve'nin sözü geldi ve ona dedi, “Eliya, burada ne yapıyorsun?”

¹⁰ O şöyle dedi, “Ordular Tanrısı Yahve için çok kıskanç oldum; çünkü İsrail'in çocukları senin antlaşmanı terk ettiler, sunaklarını yıktılar ve peygamberlerini kılıçla öldürdüler. Ben, yalnız ben kaldım; ve yaşamım almak için onu arıyorlar.”

¹¹ Ve dedi, “Çık ve Yahve'nin önünde dağda dur.” İşte, Yahve geçiyordu ve büyük ve güçlü bir rüzgar dağları yarıyordu ve Yahve'nin önünde

kayaları parçalıyordu; ama Yahve rüzgârda değildi. Rüzgârdan sonra bir deprem oldu; ama Yahve depremde değildi.

¹² Depremden sonra bir ateş geçti; ama Yahve ateşte değildi. Ateşten sonra, sakın, ince bir ses vardı.

¹³ Eliya bunu duyunca, yüzünü cübbesiyle örttü, dışarı çıktı ve mağaranın girişinde durdu. İşte, bir ses ona geldi ve dedi, “Eliya, burada ne yapıyorsun?”

¹⁴ O şöyle dedi, “Ordular Tanrısı Yahve için çok kıskanç oldum; çünkü İsrail'in çocukları senin antlaşmanı terk ettiler, sunaklarını yıktılar ve peygamberlerini kılıçla öldürdüler. Ben, yalnız ben kaldım; ve yaşamım almak için onu arıyorlar.”

¹⁵ Yahve ona, “Git, Damaskus Çölü'nden yoluna yoluna dön” dedi, “Oraya vardığında Hazael'i Suriye üzerine kral olarak meshet.

¹⁶ Nimşi oğlu Yehu'yu İsrail üzerine kral olarak meshet; Avel Mehola'dan Şafat oğlu Elişa'yı da senin yerine peygamber olarak meshet.

¹⁷ Hazael'in kılıcından kurtulanı Yehu öldürecek; Yehu'nun kılıcından kurtulanı da Elişa öldürecek.

¹⁸ Ama İsrail'de Baal'a diz çökmemiş, ağzı onu öpmemiş yedi bin kişiyi ayırdım.”

¹⁹ Bunun üzerine oradan ayrıldı ve önünde on iki çift öküzle saban süren Şafat oğlu Elişa'yı buldu; kendisi de on ikincisindeydi. Eliya yanına gidip cübbesini onun üzerine koydu.

²⁰ Elişa öküzleri bırakıp Eliya'nın peşinden koştu ve, “Bırak da babamı ve annemi öpeyim, sonra senin ardından geleyim” dedi.

Ona, “Geri dön; ben sana ne yaptım ki?” dedi.

²¹ Onun ardından döndü, öküzlerin boyunduruğunu çıkardı, onları kesti, etlerini öküzlerin takımıyla haşladı ve halka verdi; onlar da yediler. Sonra kalktı, Eliya'nın ardından gitti ve ona hizmet etti.

20

¹ Suriye Kralı Ben Hadad bütün ordusunu topladı; yanında atlar ve savaş arabalarıyla otuz iki kral vardı. Çıkıp Samariya'yı kuşattı ve ona karşı savaştı.

² Kente, İsrail Kralı Ahav'a ulaklar gönderip ona şöyle dedi: “Ben Hadad diyor ki,

³ Gümüşün ve altının benimdir. Karıların ve çocukların, en iyilerin bile benimdir.”

⁴ İsrail Kralı, “Söylediğin gibi, efendim, ey kral. Kendim ve sahip olduğum her şey de senindir.” diye yanıt verdi.

⁵ Ulaklar yine gelip şöyle dediler: “Ben Hadad diyor ki, sana gerçekten, 'Gümüşünü, altını, karılarını ve çocuklarını bana teslim edeceksin” diye haber gönderdim;

⁶ ama yarın bu vakitte sana hizmetkârımı göndereceğim ve evini ve hizmetkârlarının evlerini arayacaklar. Senin gözünde hoş olan her şeyi kendi ellerine koyup alıp götürcekler.”

⁷ O zaman İsrail Kralı ülkenin bütün ihtiyarları çağırıp, “Bu adamın nasıl kötülük aradığını görün” dedi, “Karılarım, çocuklarım, gümüşüm ve altınım için bana haber gönderdi; ben de onu reddetmedim.”

⁸ Bütün ihtiyarlar ve bütün halk ona, “Dinleme, razı olma” dediler.

⁹ Bunun üzerine Ben Hadad'ın ulaklarına, “Efendim krala, 'Hizmetkârına ilk gönderdiğin her şeyi yapacağım, ama bu şeyi yapamam' deyin” dedi.

Ulaklar gidip ona haberi getirdiler.

¹⁰ Ben Hadad ona haber gönderdi ve, “Eğer Samariya'nın tozu beni izleyen bütün halka avuçlarını doldurmaya yeterse, ilâhlar bana aynısını, hatta daha fazlasını yapsın,” dedi.

¹¹ İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: “Ona de ki, ‘Zırhını giyen, onu çıkarana gibi övünmesin.’ ”

¹² Ben Hadad ve kralları bu haberi duyduklarında, çadırlarda içki içiyorlardı ve hizmetkârlarına, “Saldırıya hazırlanın!” dedi. Böylece kente saldırmaya hazırlandılar.

¹³ İşte, bir peygamber İsrail Kralı Ahav'ın yanına geldi ve şöyle dedi: “Yahve diyor ki, ‘Bütün bu büyük kalabalığı gördün mü? İşte, bugün onu senin eline teslim edeceğim. O zaman bileceksin ki, ben Yahve'yim.’ ”

¹⁴ Ahav, “Kimin aracılığıyla?” dedi.

O şöyle dedi, “Yahve diyor ki, ‘İl beylerinin gençleriyle.’ ”

Sonra, “Savaşı kim başlatacak?” dedi.

O, “Sen” diye karşılık verdi.

¹⁵ Sonra il beylerinin gençlerini topladı, ve onlar iki yüz otuz iki kişiydiler. Onlardan sonra, bütün halkı, yani bütün İsrail'in çocuklarını, yedi bin kişiyi topladı.

16 Öğle vakti dışarı çıktılar. Ancak Ben Hadad kendisi ve krallar, ona yardım eden otuz iki kral, çadırlarda içip sarhoş oluyordu.

17 Önce il beylerinin gençleri çıktı; ve Ben Hadad adam gönderdi, ve kendisine, “Samariya’dan adamlar çıkıyor,” dediler.

18 O, “Barış için çıktılarsa, onları canlı yakalayın; ya da savaş için çıktılarsa, onları canlı yakalayın,” dedi.

19 Böylece bunlar, il beylerinin gençleri ve onları izleyen ordu kentten çıktılar.

20 Her biri adamını öldürdü. Suriyeliler kaçtı ve İsrail onları kovaladı. Suriye Kralı Ben Hadad atlılarla birlikte bir at üzerinde kaçtı.

21 İsrail Kralı dışarı çıktı ve atları ve arabaları vurdu ve Suriyeliler’i büyük bir kıyımla öldürdü.

22 Peygamber İsrail Kralı’nın yanına geldi ve ona, “Git, kendini güçlendir ve ne yapman gerektiğini tasarla, çünkü yıl dönümünde Suriye Kralı sana karşı çıkacak” dedi.

23 Suriye Kralı’nın hizmetkârları ona, “Onların ilâhı dağlar ilâhıdır; bu yüzden bizden daha güçlüydüler” dediler. “Ama ovada onlarla savaşalım, kesinlikle onlardan daha güçlü olacağız.”

24 Şunu yap: Kralları, her adamı yerinden al ve onların yerlerine komutanlar koy.

25 Kaybettiğin ordu gibi bir ordu topla, atlar için atlar ve arabalar için arabalar. Onlarla ovada savaşağız ve kesinlikle onlardan daha güçlü olacağız.”

Onların sözünü dinledi ve öyle yaptı.

26 Yıl dönümünde Ben Hadat, Suriyeliler'i topladı ve İsrail'e karşı savaşmak üzere Afek'e çıktı.

27 İsrail'in çocukları toplandı ve erzak verildi ve onlara karşı çıktılar. İsrail'in çocukları onların önünde iki küçük oğlak sürüsü gibi ordugâh kurdular, ama Suriyeliler ülkeyi doldurdular.

28 Tanrı'nın bir adamı yaklaşıp İsrail Kralı'na şöyle dedi: “Yahve diyor ki, 'Madem ki, Suriyeliler, 'Yahve dağlar ilâhıdır, ama vadiler ilâhı değildir' dediler, bu yüzden bütün bu büyük kalabalığı senin eline teslim edeceğim ve bileceksiniz ki, ben Yahve'yim.”

29 Yedi gün boyunca birbirlerinin karşısında ordugâh kurdular. Sonra yedinci gün savaş başladı ve İsraililer bir günde Suriyeliler'in yüz bin yayasını öldürdüler.

30 Geri kalanlar ise Afek'e, kente kaçtılar ve sur, geride kalan yirmi yedi bin adamın üzerine yıkıldı. Ben Hadad kaçtı ve kente, bir iç odaya girdi.

31 Hizmetkârları ona, “İşte, İsrail evinin krallarının merhametli krallar olduğunu duyduk. Lütfen bedenlerimize çul, başlarımıza ipler bağlayalım ve İsrail Kralı'na gidelim. Belki o yaşamını kurtarır” dediler.

32 Böylece bedenlerine çul, başlarına ipler bağladılar ve İsrail Kralı'na gelip, “Hizmetkârın Ben Hadad, ‘Lütfen yaşamama izin ver’ diyor” dediler.

Ahav, “O hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim” dedi.

33 Adamlar dikkatle izlediler ve bu sözü almak için acele ettiler; ve “Kardeşin Ben Hadad” dediler.

O zaman, “Git, onu getirin” dedi.

Sonra Ben Hadad onun yanına çıktı; ve onu arabaya bindirdi.

³⁴ Ben Hadad ona, “Babamın babandan aldığı kentleri geri vereceğim. Babamın Samariya’da yaptığı gibi sen de Damaskus’ta kendine yollar yapacaksın” dedi.

Ahav, “Ben” dedi, “bu antlaşmayla seni serbest bırakacağım.” Böylece onunla bir antlaşma yaptı ve salıverdi.

³⁵ Peygamber oğullarından bir adam, Yahve'nin sözüyle arkadaşına, “Lütfen beni vur!” dedi.

Adam ona vurmayı reddetti.

³⁶ O zaman ona, “Yahve'nin sözüne itaat etmediğin için, işte, benden ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek” dedi. Ondan ayrılır ayrılmaz bir aslan onu bulup öldürdü.

³⁷ Sonra başka bir adam buldu ve, “Lütfen beni vur” dedi.

Adam onu vurdu ve yaraladı.

³⁸ Bunun üzerine peygamber gitti, gözleri üzerine baş bağı koyup kılığını değiştirerek yol kenarında kralı bekledi.

³⁹ Kral geçerken krala bağırıp dedi, “Hizmetkârın savaşın ortasına girdi, işte, bir adam yanıma geldi ve bana bir adam getirip dedi, 'Bu adama bekçilik et! Eğer kaçacak olursa, o zaman senin yaşamın onun yaşamına karşılık olacak, ya da bir talant gümüş ödersin.

⁴⁰ Hizmetkârın burada şurada meşgul olduğu için o gitti.”

İsrael Kralı ona, “Senin hükmün öyle olacak. Sen kendin karar vermişsin” dedi.

⁴¹ Acele edip gözlerindeki baş bağıını çıkardı. İsrail kralı onun peygamberlerden biri olduğunu anladı.

⁴² Ona, “Yahve diyor ki, ‘Mademi ki, yıkıma ayırdığım adamı elinden çıkardığın için, senin yaşamın onun yaşamının yerini alacak ve senin halkın da onun halkının yerini alacak’ ” dedi.

⁴³ İsrail Kralı suratı asık ve öfkeli bir şekilde evine gitti ve Samariya’ya geldi.

21

¹ Bu şeylerden sonra, Yizreelli Navot'un, Yizreel'de, Samariya Kralı Ahav'ın sarayının yanında bir bağı vardı.

² Ahav, Navot'a söyleyip dedi: “Bağına bana ver de bana sebze bahçesi olsun. Çünkü o evimin yakınındadır. Onun yerine sana ondan daha iyi bir bağ vereyim. Ya da sana iyi gelirse, değerini para olarak öderim.”

³ Navot, Ahav'a, “Yahve bana atalarımın mirasını sana vermektan alıkoysun!” dedi.

⁴ Ahav, Yizreelli Navot'un kendisine söylediği, “Atalarımın mirasını sana vermem” sözü yüzünden asık suratlı ve öfkeli bir halde evine girdi. Yatağına uzandı, yüzünü döndürdü ve hiç ekmek yemedi.

⁵ Ama karısı İzebel yanına geldi ve ona, “Neden ruhun bu kadar üzgün ki ekmek yemiyorsun?” dedi.

⁶ Ve ona, “Çünkü Yizreelli Navot'la konuştum ve ona, ‘Bağına parayla bana ver, ya da istersen onun karşılığında sana başka bir bağ vereyim’ dedim. O da, ‘Bağına bana vermem’ diye yanıtladı.”

⁷ Karı İzebel ona, “Sen şimdi İsrail krallığını mı yönetiyorsun? Kalk, ekmek ye, yüreğın hoş olsun.

Yizreelli Navot'un bağını ben sana vereceğim" dedi.

⁸ Bunun üzerine Ahav'ın adına mektuplar yazdı, onun mührüyle mühürledi ve mektupları Navot'la birlikte yaşayan kentindeki ihtiyarlara ve soylulara gönderdi.

⁹ Mektuplarda, "Oruç ilan edin ve Navot'u halkın arasında yukarı oturtun" diye yazdı.

¹⁰ "Önüne iki adam, kötü adamlar oturtun, onlar da ona karşı tanıklık etsinler, 'Sen Tanrı'ya ve krala lanet ettin!' desinler. Sonra onu dışarı çıkarıp taşıyarak öldürün."

¹¹ Navot'un kentinin halkı, ihtiyarlara ve kentte yaşayan soylular, İzebel'in kendilerine yazıp gönderdiği mektuplarda bildirdiği gibi yaptılar.

¹² Oruç ilan ettiler ve Navot'u halkın arasında yukarı oturtular.

¹³ İki adam, kötü adamlar girip onun önüne oturdular. Bu kötü adamlar halkın önünde ona, Navot'a karşı tanıklık ettiler ve, "Navot Tanrı'ya ve krala lanet etti!" dediler. Sonra onu kentten dışarı götürüp taşıyarak öldürdüler.

¹⁴ O zaman İzebel'e, "Navot taşlandı ve öldü" diye haber gönderdiler.

¹⁵ İzebel, Navot'un taşlanarak öldürüldüğünü duyunca, Ahav'a, "Kalk, Yizreelli Navot'un sana para karşılığında vermeyi reddettiği bağını mülk edin; çünkü Navot hayatta değil, öldü" dedi.

¹⁶ Ahav, Navot'un öldüğünü duyunca, Yizreelli Navot'un bağını mülk edinmek üzere inmek için ayağa kalktı.

17 Yahve'nin sözü Tişbeli Eliya'ya geldi ve şöyle dedi,

18 “Kalk, Samariya'da oturan İsrail Kralı Ahav'ı karşılamaya in. İşte, Navot'un bağındadır; onu mülk edinmek için indi.

19 Ona söyleyip diyeceksin, ‘Yahve şöyle diyor, ‘Öldürdün, hem de mülk mü edindin?’ Ona söyleyip diyeceksin, ‘Yahve şöyle diyor, “Navot'un kanını köpeklerin yaladığı yerde, senin, senin de kanını köpekler yalayacaklar.”’”

20 Ahav, Eliya'ya, ‘Beni buldun mu, düşmanım?’ dedi.

Eliya, ‘Seni buldum, çünkü kendini Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmak için sattın.’ diye karşılık verdi.

21 İşte, senin üzerine kötülük getireceğim, seni tümüyle süpürüp atacağım ve İsrail'de tutsak olsun özgür olsun Ahav'dan her erkeği kesip atacağım.

22 Senin evini, Nevat oğlu Yarovam'ın evi gibi, Ahiya oğlu Baaşa'nın evi gibi yapacağım. Çünkü beni öfkelenirip İsrail'i günah işlettirdin.’

23 Yahve İzebel için de söyleyip dedi: “İzebel'i Yizreel surları yanında köpekler yiyecek.

24 Kentte Ahav'dan öleni köpekler yiyecek; kırdan öleni de göğün kuşları yiyecek.”

25 Ama karısı İzebel'in kışkırttığı, Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmak için kendini satan Ahav gibi hiç kimse yoktu.

26 Yahve'nin İsrail'in çocuklarının önünden kovduğu Amorlular'ın yaptığı her şeye göre, putların peşinden giderek çok iğrenç şeyler yaptı.

27 Ahav bu sözleri duyunca giysilerini yırttı, çul giydi, oruç tuttu, çulda yattı ve umutsuzca dolaştı.

28 Yahve'nin sözü Tişbeli Eliya'ya geldi ve şöyle dedi:

29 “Ahav'ın önümde nasıl alçaldığını görüyor musun? Çünkü o, önümde kendisini alçalttı, ben de onun günlerinde kötülüğü getirmeyeceğim; ama oğlunun gününde onun evi üzerine kötülüğü getireceğim.”

22

1 Suriye ile İsrail arasında üç yıl savaş olmadı.

2 Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat İsrail Kralı'nın yanına indi.

3 İsrail Kralı hizmetkârlarına, “Ramot Gilad'ın bizim olduğunuzu biliyorsunuz. Hiçbir şey yapmayıp, onu Suriye Kralı'nın elinden almayalım mı?” dedi.

4 Yehoşafat'a, “Ramot Gilad'a savaşa benimle gelir misin?” dedi.

Yehoşafat İsrail Kralı'na, “Ben senin gibiyim, halkım senin halkın gibi, atlarım da senin atların gibidir” dedi.

5 Yehoşafat İsrail Kralı'na, “Lütfen önce Yahve'nin sözünü sor” dedi.

6 O zaman İsrail Kralı dört yüz kadar peygamberi bir araya topladı ve onlara, “Ramot Gilad'a savaşa gideyim mi, yoksa vaz mı geçeyim?” dedi.

Onlar, “Çık, çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecek” dediler.

7 Ama Yehoşafat, “Burada Yahve'nin peygamberi yok mu ki, ona soralım?” dedi.

⁸ İsrail Kralı Yehoşafat'a, "Aracılığıyla Yahve'ye sorabileceğimiz bir adam daha var, o da İmla oğlu Mikaya'dır. Ama ondan nefret ederim. Çünkü benim hakkımda iyi peygamberlik etmez, kötü peygamberlik eder." dedi.

Yehoşafat, "Kral böyle söylemesin!" dedi.

⁹ O zaman İsrail Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen İmla oğlu Mikaya'yı getir" dedi.

¹⁰ İsrail Kralı'yla Yahuda Kralı Yehoşafat, kral giysilerini giymiş olarak, Samariya Kapısı'nın girişindeki açık yerde her biri tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler onların önünde peygamberlik ediyorlardı.

¹¹ Kenaana oğlu Sidkiya kendine demir boynuzlar yaptı ve şöyle dedi: "Yahve diyor ki, 'Suriyeliler tükeninceye kadar onları bunlarla iteacaksınız.' "

¹² Bütün peygamberler böyle peygamberlik edip şöyle dediler: "Ramot Gilad'a çık ve başarılı ol; çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecektir."

¹³ Mikaya'yı çağdırmaya giden ulak ona söyleyip dedi: "Bak, peygamberler hep bir ağızdan krala iyi bildiriyorlar. Lütfen senin sözün de onlardan birinin sözü gibi olsun ve iyi konuş."

¹⁴ Mikaya, "Yaşayan Yahve'nin hakkı için, Yahve bana ne derse onu söyleyeceğim" dedi.

¹⁵ Kralın yanına gelince, Kral ona şöyle dedi: "Mikaya, Ramot Gilad'a savaşa gidelim mi, yoksa vazgeçelim mi?"

O, "Çık ve başarılı ol; Yahve de onu Kral'ın eline teslim edecektir" diye ona yanıt verdi.

16 Kral ona, “Yahve'nin adıyla bana yalnızca gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine sana kaç kez ant içirmeliyim?” dedi.

17 Mikaya şöyle dedi, “Bütün İsrail'i dağlar üzerinde çobansız koyunlar gibi dağılmış gördüm. Yahve, ‘Bunların efendisi yok. Her biri esenlikle evine dönsün’ dedi.”

18 İsrail Kralı Yehoşafat'a, “Sana, benim hakkımda iyi peygamberlik etmeyeceğini, ama kötü peygamberlik edeceğini söylemedim mi?” dedi.

19 Mikaya, “Öyleyse Yahve'nin sözünü dinle” dedi. Yahve'nin tahtında oturduğunu, bütün gök ordusunun da sağında ve solunda O'nun yanında durduğunu gördüm.

20 Yahve, “Ahav'ı kim kandırarak ki, Ramot Gilad'a çıkıp düşsün?” dedi. Biri bir şey söyledi, öbürü başka bir şey.

21 Bir ruh çıktı, Yahve'nin önünde durdu ve, 'Onu kandıracağım' dedi.

22 Yahve ona, 'Nasıl?' dedi.

O, 'Çıkacağım ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olacağım' dedi. Onu kandıracaksın, galip de geleceksin. Çık ve öyle yap' dedi.

23 Şimdi işte, Yahve senin bütün bu peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh koydu ve Yahve senin hakkında kötü konuştu.”

24 O zaman Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yanağına vurdu ve, 'Yahve'nin Ruhunu sana seslenmek için hangi yoldan benden sana gitti?' dedi.

25 Mikaya, 'İşte, saklanmak için iç odaya girdiğin gün göreceksin' dedi.

26 İsrail Kralı, “Mikaya’yı alıp kentin valisi Amon’a ve kralın oğlu Yoaş’a götürün” dedi.

27 De ki, ‘Kral şöyle diyor, ‘Bu adamı zindana atın ve ben esenlikle dönünceye dek ona sıkıntı ekmeği ve sıkıntı suyu verin.’ ”

28 Mikaya, “Eğer esenlikle dönersen, Yahve benim aracılığım ile konuşmamış demektir.” dedi. “Millet, hepimiz dinleyin!” dedi.

29 Bunun üzerine İsrail Kralı ve Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot Gilad’a çıktılar.

30 İsrail Kralı Yehoşafat’a, “Ben kılık değiştirip savaşa gireceğim, ama sen giysilerini giy” dedi. İsrail Kralı kılık değiştirip savaşa girdi.

31 Suriye Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, “Ne küçük ne büyükle, yalnız İsrail Kralı dışında kimseyle savaşmayın” diye buyurdu.

32 Savaş arabası komutanları Yehoşafat’ı görünce, “Kesinlikle İsrail kralı odur!” dediler ve ona karşı savaşmak için yanına geldiler. Yehoşafat bağırdı.

33 Savaş arabası komutanları, onun İsrail Kralı olmadığını görünce, onu kovalamaktan döndüler.

34 Bir adam yayını rastgele çekti ve İsrail Kralı’nı zırhın eklemleri arasından vurdu. Bunun üzerine, savaş arabasının sürücüsüne, “Dön ve beni savaştan çıkar, çünkü ağır yaralandım” dedi.

35 O gün savaş arttı. Kral, Suriyeliler’e karşı arabasında dayandı ve akşamleyin öldü. Yaradan akan kan, arabanın altına aktı.

36 Güneş batmak üzereyken ordu arasında, “Herkes kendi kentine, herkes kendi ülkesine!” diye bir haykırış yükseldi.

37 Böylece kral öldü ve Samariya'ya getirildi; Kralı Samariya'da gömdüler.

38 Arabayı Samariya havuzunun yanında yıkadılar; fahişelerin yıkandıkları yerde, Yahve'nin söylediği söze göre köpekler onun kanını yaladılar.

39 Ahav'ın işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey, yaptırdığı fildişi ev ve yaptırdığı bütün kentler, bunlar İsrail krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?

40 Böylece Ahav atalarıyla uyudu; yerine oğlu Ahazya kral oldu.

41 Asa oğlu Yehoşafat, İsrail Kralı Ahav'ın dördüncü yılında Yahuda üzerinde hüküm sürmeye başladı.

42 Yehoşafat hüküm sürmeye başladığında otuz beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de yirmi beş yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Şilhi'nin kızı Azuva'ydı.

43 Babası Asa'nın bütün yollarında yürüdü. On-dan sapmadı, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı. Halk hâlâ kurban kesip yüksek yerlerde buhur yakıyordu.

44 Yehoşafat İsrail Kralı'yla barış yaptı.

45 Yehoşafat'ın işlerinin geri kalanı, gösterdiği kudreti ve nasıl savaştığı Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?

46 Babası Asa'nın günlerinde kalan Sodomlular'ın artıklarını ülkeden kovdu.

47 Edom'da kral yoktu. Bir vekil yönetiyordu.

48 Yehoşafat, altın için Ofir'e gitmek üzere Tarşış gemileri yaptı, ama gitmediler; çünkü gemiler Eş-ion Geber'de parçalandılar.

⁴⁹ Ahav oğlu Ahazy, Yehoşafat'a, "Hizmetkârlarım senin hizmetkârlarınla birlikte gemilerde gitsinler" dedi. Ama Yehoşafat istemedi.

⁵⁰ Yehoşafat atalarıyla uyudu ve babası David'in Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

⁵¹ Ahav oğlu Ahazy, Yahuda kralı Yehoşafat'ın on yedinci yılında Samariya'da İsrail üzerinde hüküm sürmeye başladı ve iki yıl İsrail üzerinde hüküm sürdü.

⁵² Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, babasının yolunda, annesinin yolunda ve İsrail'i günah işlettirmiş olan Nevat oğlu Yarovam'ın yolunda yürüdü.

⁵³ Baal'e hizmet etti, ona tapındı ve babasının yapmış olduğu her şeyle İsrail'in Tanrısı Yahve'yi öfkelenirdi.

Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC) The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken and eBible.org

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

Bu İncil çevirisi World English Bible'dan çevrilmiştir. Orijinal Yunanca, İbranice ve Aramice'de kullanılan isimlere daha yakın olan özel isimler kullanır. Bu İncil çevirisini özgürce kopyalayabilir ve paylaşabilirsiniz.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-12-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Dec 2024 from source files dated 20 Dec 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5